ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ........./ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ......................

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 **(ປັບປຸງ)** **ຈຸດປະສົງ**

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປ້ອງສິດທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ການພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຮັບປະກັນຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສັງຄົມ ແນໃສ່ສົ່ງເສີມ ການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມສາມາດ ແຂ່ງຂັນ ຕາມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ, ຫັນປະເທດ ເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ທັນສະໄໝ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ.

ມາດຕາ 2 <u>(ປັບປຸງ)</u> ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນ ຜົນງານທີ່ໄດ້ມາຈາກສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດ ເປັນຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນມາ.

ມາດຕາ 3 <u>(ປັບປຸງ)</u> ການອະທິບາຍຄໍາສັບ

ຄໍາສັບທີ່ນໍາໃຊ້ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ;
2. **ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ** ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກໍາ, ຫັດຖະກໍາ, ກະສິກໍາ, ການປະມົງ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
3. **ສິດທາງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ;
4. **ສິດທິບັດ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງການປະດິດສ້າງທີ່ໃໝ່, ມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດອຸດສາຫະກໍາໄດ້;
5. **ການປະດິດສ້າງ** ໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ວິທີການທາງດ້ານເຕັກນິກ ເພື່ອສ້າງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກໍາມະວິທີການຜະລິດໃໝ່ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາສະເພາະໃດໜຶ່ງ;
6. **ອະນຸສິດທິບັດ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນທີ່ເປັນທາງການຈາກການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງສິ່ງປະດິດ;
7. **ສິ່ງປະດິດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນງານການປະດິດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບປຸງ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ດ້ວຍການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ສູງຄືການປະດິດສ້າງ ເພື່ອປັບປຸງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ກໍາມະວິທີການຜະລິດໃໝ່;
8. **ແບບອຸດສາຫະກໍາ** ໝາຍເຖິງ ຮູບແບບ ຫຼື ຮູບຮ່າງ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຮູບຮ່າງ, ລວດລາຍ, ເສັ້ນສາຍ, ສີສັນ ແລະ ອື່ນໆ <u>ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງການຈົດທະບຽນແລ້ວ</u>;
9. **ເຄື່ອງໝາຍ** ໝາຍເຖິງ ສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈໍາແນກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ–ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສັນຍາລັກຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
10. **ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 9 ຂອງມາດຕານີ້ ເພື່ອນໍາໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທັງເປັນການຈໍາແນກ ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນີ້ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການອື່ນ <u>ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງການຈົດທະບຽນແລ້ວ</u>;
11. **ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ນໍາໃຊ້ຮ່ວມກັນໂດຍວິສາຫະກິດ ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ຫຼື ໂດຍສະມາຊິກຂອງສະມາຄົມ, ສະຫະກອນ, ອົງການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ຂອງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ຫຼື ກຸ່ມບຸກຄົນ <u>ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງການຈົດທະບຽນແລ້ວ</u>;

12. **ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ນຳໃຊ້ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງນັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄຸນລັກສະນະ ທີ່ພົວພັນເຖິງທີ່ມາ, ວັດຖຸດິບ ແລະ ວິທີການຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ວິທີການໃຫ້ການບໍລິການ, ຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມປອດໄພ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງການຈົດທະບຽນແລ້ວ;
13. **ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຮັບຮູ້ກັນໂດຍທົ່ວໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜົນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
14. **ວົງຈອນລວມ** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບ ຫຼື ເຄິ່ງສຳເລັດຮູບ ຊຶ່ງສ່ວນປະກອບຕ່າງໆ ຂອງຜະລິດຕະພັນ ແມ່ນສ່ວນປະກອບທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ຖືກເຊື່ອມຕໍ່ປະສານຮ່ວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນ ແລະ/ຫຼື ຢູ່ເທິງວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ ແລະ ຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຈຸດປະສົງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ;
15. **ວັດຖຸເຄິ່ງຕົວນຳ (Semiconductor)** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມີໜ້າທີ່ນຳກະແສໄຟຟ້າ ເຊື່ອມຕໍ່ລະຫວ່າງ ຕົວນຳ ກັບ ສະນວນກັນໄຟຟ້າ;
16. **ແບບຜັງວົງຈອນລວມ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດວາງວົງຈອນລວມ ທີ່ສະແດງອອກໃນຮູບແບບສາມມິຕິໃດກໍຕາມ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍມີສ່ວນປະກອບໜຶ່ງ ທີ່ໃຊ້ການໄດ້ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດຂອງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການຈັດວາງວົງຈອນລວມໃນຮູບແບບສາມມິຕິເຫຼົ່ານັ້ນ ເຮັດຂຶ້ນມາເປັນວົງຈອນລວມທີ່ມີຈຸດປະສົງສຳລັບການຜະລິດ;
17. **ຖິ່ນກຳເນີດ** ໝາຍເຖິງ ຊື່ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ບົ່ງບອກທີ່ມາຂອງສິນຄ້າຈາກ ດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນ ຄຸນລັກສະນະສະເພາະສຳຄັນພາໃຫ້ສິນຄ້າມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ ທີ່ຕິດພັນກັບ ແຫຼ່ງທີ່ມາທາງພູມສາດ;
18. **ພັນພືດ** ໝາຍເຖິງ ກຸ່ມຂອງພືດ ທີ່ມີລັກສະນະທາງພຶກສາຊາດ ຢ່າງດຽວກັນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໄປ ຊຶ່ງສາມາດກຳນົດຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆ ທີ່ເປັນຜົນມາຈາກ ປະເພດພັນທຸກຳໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດພັນທຸກຳຮ່ວມກັນ, ມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄຸນລັກສະນະ ໃນພືດຊະນິດດຽວກັນ, ມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ມີຄວາມຄົງຕົວ ໃນເວລານຳໄປຂະຫຍາຍພັນ ສຳລັບການໃຫ້ສິດການປົກປ້ອງກຸ່ມຂອງພືດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ ນັກປັບປຸງພັນພືດ;
19. **ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ** ໝາຍເຖິງ ພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງພືດດັ່ງກ່າວ ທີ່ສາມາດນຳມາຂະຫຍາຍພັນເປັນພືດໃໝ່ ເຊັ່ນ: ໜໍ່, ເຫງົ້າ, ແກ່ນ, ກິ່ງ;
20. **ນັກປັບປຸງພັນພືດ** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ທີ່ປະສົມພັນ ຫຼື ຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພືດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ວ່າຈ້າງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ມອບໝາຍວຽກໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຮ່ວມກັນປັບປຸງພັນພືດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຕາມກົດໝາຍ ລວມທັງຜູ້ສືບທອດສິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້;

21. **ສິດຕໍ່ພັນພືດ ຫຼື ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ** ໝາຍເຖິງ ສິດອອກໃຫ້ ໂດຍການຈັດຕັ້ງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງພັນພືດ ຕາມກົດໝາຍ ສະບັບນີ້;

22. **ລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງຕົນເອງ ທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;

23. **ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານການ ສະແດງ, ບັນທຶກສຽງ, ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ລາຍການຜ່ານ_ສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ, ຫຼື ສັນຍານຄື້ນຄວາມຖີ່;

24. **ຜົນງານ** ໝາຍເຖິງ ການປະດິດຄິດແຕ່ງຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງ ໃນຂົງເຂດສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຊຶ່ງສະແດງອອກ ດ້ວຍຮູບແບບ ຫຼື ວິທີການໃດໜຶ່ງ;

25. **ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນງານທີ່ອີງໃສ່ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຜົນງານທີ່ ມີຢູ່ແລ້ວ ຊຶ່ງມີການ__ແປ, ປັບປຸງ, ປະສານດົນຕີ, ດັດແກ້, ປ່ຽນຮູບ, ໃຫ້ຄວາມໝາຍ ແລະ ປ່ຽນແປງອື່ນໆ ຂອງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດໃດໜຶ່ງ;

26. **ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນງານອອກ ສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງຜົນງານຊຶ່ງມີຈຳນວນສຳເນົາພຽງພໍ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມຂອງສາທາລະນະຊົນ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະຂອງຜົນງານ. ການສະແດງລະຄອນ, ດົນຕີປະກອບລະຄອນ, ຜົນງານການສ້າງຮູບເງົາ ຫຼື ຜົນງານດົນຕີ, ການເລົ່າຜົນງານວັນນະກຳໃນທີ່ສາທາລະນະ, ການສື່ສານດ້ວຍສາຍ ຫຼື ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານວັນນະກຳ ຫຼື ສິລະປະກຳ, ການວາງສະແດງຜົນງານສິລະປະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຈະບໍ່ຖືວ່າແມ່ນການເຜີຍແຜ່ຜົນງານ;

27. **ການເຜີຍແຜ່ຜົນງານສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາ ສຳເນົາການບັນທຶກການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ຖືສິດເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ເໝາະສົມຂອງສາທາລະນະຊົນ;

28. **ການຜະລິດຊໍ້າສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ** ໝາຍເຖິງການອັດສຳເນົາ ຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສິ່ງທີ່ພົວພັນເຖິງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການອັດສຳເນົາ ຜົນງານ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ;

29. **ການບັນທຶກສຽງ ໝາຍເຖິງ** ການບັນທຶກສຽງ ຂອງການສະແດງ ຫຼື ຂອງສຽງ ອື່ນໆ ລົງໃສ່ອຸປະກອນບັນທຶກ ເຊັ່ນ: ແຜ່ນສຽງ, ກະແຊັດ, ແຜ່ນເລເຊີດິສ, ແຜ່ນຊີດີຣອມ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງດ້ວຍວິທີອື່ນໆ;

30. **ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນງານອອກສູ່ສາທາລະນະຊົນ ທາງວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ຫຼື ທາງໂທລະພາບ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເຊັ່ນ: ອິນເຕີເນັດ, ການສົ່ງຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ, ການຮັບສົ່ງສັນຍານສຽງ ຫຼື ພາບ ແລະ ສຽງ ດ້ວຍລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;

31. **ສິລະປະປັບໃຊ້** ໝາຍເຖິງ ສິລະປະ ທີ່ໄດ້ມີການປັບປຸງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍອື່ນ;

32. **ວັນບຸລິມະສິດ** ໝາຍເຖິງ ວັນທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ໄດ້ຍື່ນຂໍຈົດທະບຽນ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ສຳນັກງານອື່ນ ຫຼື ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ກ່ອນໜ້ານີ້;

33. **ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ** ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນການ ຫຼື ການສະເໜີ ທີ່ຈະດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຖືສິດ ໂດຍມີ ຫຼື ບໍ່ມີຄ່າຕອບແທນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດ ຮັບຮູ້ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ຜົນງານ ຂອງການປະດິດສ້າງ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ ຂອງບຸກຄົນ ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ , ວັດທະນະທຳ ຫຼື ຮີດຄອງປະເພນີ ອັນດີງາມຂອງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສຸຂານາໄມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດ້ວຍການວາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ມາດຕະການ, ສະໜອງງົບປະມານ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ກອງທຶນຊັບສິນທາງປັນຍາ, ປະກອບ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ລວມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ວຽກງານດັ່ງກ່າວໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຫຼັກການພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບຮູ້, ເຄົາລົບ, ປົກປ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳຕໍ່ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພັນພືດໃໝ່ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຕາມກົດໝາຍ;
4. ປົກປ້ອງຜົນງານທາງດ້ານ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໂດຍທັນທີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
5. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ສຳລັບທຸກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີ ການພົວພັນຮ່ວມມື ກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ບົນພື້ນຖານການເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ນະວັດຕະກໍາ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ II
ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 8 ໂຄງປະກອບ ຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ;
2. ພັນພືດໃໝ່;
3. ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 9 ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກໍາ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ຊື່ການຄ້າ;
6. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
7. ຖິ່ນກໍາເນີດ;
8. ຄວາມລັບທາງການຄ້າ.

ມາດຕາ 10 ພັນພືດໃໝ່

ພັນພືດໃໝ່ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ພັນພືດທີ່ມີຢູ່ທົ່ວໄປ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການປັບປຸງ ໃຫ້ເປັນພັນພືດໃໝ່.

2. ພັນພືດ ທີ່ຄົ້ນພົບໃນທຳມະຊາດ ແລ້ວນຳມາພັດທະນາ ໃຫ້ເປັນພັນພືດໃໝ່.

ມາດຕາ 11 ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານທາງດ້ານສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;
2. ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕໍ່ຜົນງານຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ພາກທີ III
ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ໝວດທີ 1
ເງື່ອນໄຂ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 12 <u>(ປັບປຸງ)</u> ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ

ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສິດທິບັດ;
2. ອະນຸສິດທິບັດ;
3. ແບບອຸດສາຫະກຳ;
4. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
5. ແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
6. ຖິ່ນກຳເນີດ.

ສຳລັບຊື່ການຄ້າ ແລະ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນ<u>ຊັບສິນອຸດສະຫະກຳ</u> ແຕ່ຫາກໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 13 <u>(ປັບປຸງ)</u> ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນການປະດິດສ້າງໃໝ່ <u>(Novelty)</u>, ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສູ່ສາທາລະນະຊົນ <u>ໃນ</u> ວາລະສານ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນ_ວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ;

2. ຕ້ອງມີຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງທີ່ສູງຂຶ້ນ (Inventive step) ເມື່ອທຽບໃສ່ການປະດິດສ້າງທີ່ມີມາກ່ອນແລ້ວ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ

ສິ່ງປະດິດ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນສິ່ງປະດິດໃໝ່ ບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍສູ່ສາທາລະນະຊົນ ໃນວາລະສານວິຊາການ, ສິ່ງພິມ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍໃນ ໜຶ່ງປີ-ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບູລິມະສິດຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຮັບອະນຸສິດທິບັດ;
2. ຕ້ອງມີການປັບປຸງເຕັກນິກໃໝ່ ທີ່ພົວພັນເຖິງຂັ້ນຕອນການສ້າງສິ່ງປະດິດ ຊຶ່ງມີຂັ້ນຕອນງ່າຍກວ່າຂັ້ນຕອນການປະດິດສ້າງນັ້ນ;
3. ຕ້ອງນຳໃຊ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດໃນຂົງເຂດ ອຸດສາຫະກຳ, ຫັດຖະກຳ, ກະສິກຳ, ການປະມົງ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງເປັນແບບໃໝ່ ຊຶ່ງບໍ່ເຄີຍຖືກເປີດເຜີຍ ສູ່ສາທາລະນະຊົນມາກ່ອນ ໃນວາລະສານ, ສິ່ງພິມ ຫຼື ດ້ວຍການນຳໃຊ້ຕົວຈິງ ຫຼື ດ້ວຍການວາງສະແດງ ຫຼື ດ້ວຍຮູບການອື່ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ແຫ່ງໃດໜຶ່ງໃນໂລກ, ກ່ອນວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຫຼື ກ່ອນວັນບຸລິມະສິດ ຂອງຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ;
2. ຕ້ອງເປັນສິ່ງປະດັບ (Ornament) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ວັດຖຸທີ່ນຳເອົາແບບໄປໃຊ້ ຫຼື ເອົາແບບໄປຕິດໃສ່ຕົວຂອງວັດຖຸເອງ ເກີດມີຮູບຊົງພາຍນອກພິເສດ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ແມ່ນສັນຍາລັກໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສັນຍາລັກລວມກັນ ທີ່ສາມາດຈຳແນກ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ແຕກຕ່າງຈາກສັນຍາລັກຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ. ສັນຍາລັກ ແມ່ນຄຳສັບ, ຊື່ບຸກຄົນ, ແບບ, ຕົວເລກ, ອົງປະກອບເປັນຮູບຮ່າງ, ຮູບຊົງ, ຮູບສາມມິຕິ, ຮູບທີ່ມີການເຄື່ອນເໜັງ, ສິ່ງຫຸ້ມຫໍ່ ຂອງສິນຄ້າ, ການລວມກັນຂອງຫຼາຍສີ, ຫຼື ການລວມກັນ ຂອງຫຼາຍສັນຍາລັກ;

2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ຄ້າຍຄືກັນ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານີ້ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ສຳລັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ອາດຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ເຖິງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດວ່າ ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຫຼື ກ່ຽວພັນກັບຜູ້ອື່ນ; ແລະ
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ມີລັກສະນະຕ້ອງຫ້າມ ຕາມມາດຕາ 23 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ເຄື່ອງໝາຍຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ຊຶ່ງເປັນທີ່_ຮັບຮູ້ກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ລວມທັງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມີການຮັບຮູ້ຈາກຜົນຂອງການສົ່ງເສີມເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວພາຍໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ບົ່ງບອກສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຈະອ້າງວ່າເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ;
2. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບເງື່ອນໄຂ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ການພິຈາລະນາເຄື່ອງໝາຍໃດໜຶ່ງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ມີຊື່ສຽງນັ້ນ ຕ້ອງນຳເອົາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ດັ່ງນີ້:
    - 3.1. ສາທາລະນະຊົນ ໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ໂດຍຜ່ານການຊື້ຂາຍ, ການນຳ ໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບ/ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ຜ່ານການໂຄສະນາ;
    - 3.2. ການຈໍລະຈອນແຈກຢາຍຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າ, ການບໍລິການ ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ;
    - 3.3. ບໍລິມາດ ຂອງການຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການໃຫ້ບໍລິການ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
    - 3.4. ໄລຍະເວລານຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນຕ້ອງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ;
    - 3.5. ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວພັນກັນກັບການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍອີງຕາມຄຸນນະພາບ, ຄວາມນິຍົມ ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນສັງຄົມ;
    - 3.6. ຜູ້ຊົມໃຊ້ ໄດ້ ຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ການມີຊື່ສຽງ ຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ;
    - 3.7. ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ເຄື່ອງໝາຍ ມີມູນຄ່າສູງ ເປັນຕົ້ນ ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຫຼື ສ້າງພາບລັກຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17 ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນແບບຜັງຕົ້ນສະບັບທີ່ບໍ່ຄືແບບຜັງຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຊຶ່ງເປັນແບບທີ່ເກີດຈາກສະຕິປັນຍາ ຂອງຜູ້ປະດິດສ້າງ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ໂດດເດັ່ນ ໃນວົງການນັກສ້າງແບບຜັງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດວົງຈອນລວມ ໃນເວລາສ້າງແບບຜັງ ດັ່ງກ່າວ;
2. ເປັນແບບຜັງ ທີ່ມີການປະສານກັນ ລະຫ່ວາງ ສ່ວນປະກອບ ແລະ ສ່ວນເຊື່ອມຕໍ່ ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຕອບສະໜອງເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ 1;
3. ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ກ່ອນວັນທີ່ນໍາເອົາແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໄປສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ_ທາງການຄ້າໃນທົ່ວໂລກ ໂດຍເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາຍໃນກໍານົດເວລາສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກໍາເນີດ

ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ສາມາດໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນຖິ່ນກໍາເນີດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ບົ່ງບອກ ທີ່ມາຂອງຜະລິດຕະພັນ ຈາກດິນແດນ, ເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ;
2. ແຫຼ່ງທີ່ມາທາງພູມສາດ (Geographical Origin) ເປັນສ່ວນສໍາຄັນ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນ-ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນ. ຄຸນນະພາບ, ຊື່ສຽງ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະອື່ນນັ້ນ ແມ່ນຍ້ອນ ປັດໄຈທາງທໍາມະຊາດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍສະພາບຂອງດິນ, ອາກາດ, ນໍ້າ, ລະບົບນິເວດ_ແລະປັດໄຈຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມຊໍານິຊໍານານ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະ ກໍາມະວິທີການຜະລິດ ທີ່ມີມາ ແຕ່ດັ້ງເດີມຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ຊື່ການຄ້າ

ຊື່ການຄ້າ ແມ່ນ ຊື່ ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ. ຊື່ການຄ້າ ຈະເປັນ ຫຼື ບໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໃນກໍລະນີໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຂອງວິສະຫະກິດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນຊື່ການຄ້າ ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ແມ່ນ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ ທີ່ບໍ່ສາມາດເປີດເຜີຍໄດ້ ກ່ຽວກັບ ສູດ, ກໍາມະວິທີການຜະລິດ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງ ທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງການຄ້າ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນກຸ່ມບຸກຄົນ ຫຼື ຍັງບໍ່ທັນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ ສໍາລັບບຸກຄົນ ຢູ່ໃນວົງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຂໍ້ມູນປະເພດຕ່າງໆ.

ໝວດທີ 2
ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 21 (ປັບປຸງ) ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບມາກ່ອນແລ້ວ ລວມທັງສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ສ່ວນປະກອບໃດໜຶ່ງ ຂອງສິ່ງທີ່ມີຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ;
2. ຫຼັກການ ຫຼື ທິດສະດີຂອງວິທະຍາສາດ, ສູດຄິດໄລ່ຄະນິດສາດ ຫຼື ກົດເກນຄົບຊຸດ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຫຼິ້ນເກມ ເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ ຈະມີອົງປະກອບ ທີ່ເປັນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດກໍຕາມ;
3. ວິທີການ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການ ບົ່ງມະຕິພະຍາດ, ປິ່ນປົວ ແລະ ຜ່າຕັດສຳລັບ ຄົນ ຫຼື ສັດ;
4. ພືດ ແລະ ສັດ ຍົກເວັ້ນຈຸລະຊີບ (micro-organisms), ແລະ ຂະບວນການທາງຊີວະວິທະຍາເພື່ອຜະລິດ ພືດ ແລະ ສັດ ຍົກເວັ້ນ ຂະບວນການທີ່ບໍ່ແມ່ນຊີວະວິທະຍາ (non-biological processes) ແລະ ຂະບວນການຈຸລະຊີບວິທະຍາ (microbiological processes).

ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ສາມາດຖືກປະຕິເສດ, ຍົກເລີກ ຫຼື ລຶບລ້າງ ຖ້າຫາກ:

1. ຂັດກັບວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບ ຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ສິນລະທຳ, ທຳລາຍ ຊີວິດຂອງມະນຸດ, ສັດ ຫຼື ພືດ, ສຸຂະພາບ ຫຼື ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງ ແລະ ສະຫງົບສຸກ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 22 ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ແບບ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ແບບ ທີ່ມີຮູບຊົງພາຍນອກ ເກີດຈາກຮູບຊົງເຕັກນິກຂອງວັດຖຸ ຊຶ່ງໃນນັ້ນ ແບບໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ ຫຼື ສ້າງໃຫ້ເປັນຮູບຮ່າງຂຶ້ນມາກ່ອນແລ້ວ;
2. ແບບ ທີ່ຂັດຕໍ່ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີ–ງາມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ສ້າງຄວາມສັບສົນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບສິດ ກັບເຄື່ອງໝາຍຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ ຂາດລັກສະນະແຕກຕ່າງສະເພາະ ຫຼື ປະກອບດ້ວຍສັນຍາລັກ ຫຼື ສິ່ງຊີ້ບອກສະເພາະກ່ຽວກັບຊະນິດ, ຄຸນນະພາບ, ປະລິມານ, ເຈດຈຳນົງ, ມູນຄ່າ, ຕົ້ນກຳເນີດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ເວລາຜະລິດ; ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ເປັນພາສານຳໃຊ້ກັນ ທົ່ວໄປແລະ ເປັນຊື່ທີ່ເອີ້ນກັນໃນ ການປະຕິບັດທາງການຄ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
3. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະປອມແປງ ຫຼື ຫຼອກລວງ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ເຂົ້າໃຈຜິດ;
4. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບ ຕົ້ນກຳເນີດ , ລັກສະນະ ທົ່ວໄປ ຫຼື ສະເພາະ, ຂະບວນການຜະລິດ, ປະລິມານ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຫຼື ແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ ຂອງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ຕໍ່ກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
5. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍຊາດ, ທຸງຊາດ, ກາໝາຍທາງການ, ສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ, ຄຳຫຍໍ້ ຫຼື ຊື່ເຕັມຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ສັນຍາລັກ ທີ່ເກີດຈາກສົນທິສັນຍາສາກົນ, ຕາປະທັບທາງການ ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກລັດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງ ຊື່, ຮູບ ຫຼື ຮູບທີ່ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບ ບຸກຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງ ຮູບ ຂອງສັນຍາລັກທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ອະນຸສອນສະຖານ, ປະຫວັດສາດ ຫຼື ຊື່ ຫຼື ຮູບ ຫຼື ຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຜູ້ນຳ ຫຼື ຮູບທີ່ເປັນການໝິ່ນປະໝາດ ຫຼື ຂັດກັບຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ;
9. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ;
10. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງສຳລັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ໝວດກ່ຽວຂ້ອງກັນ;
11. ເຄື່ອງໝາຍ ອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ການຄ້າ ສຳລັບ ທຸລະກິດ ທີ່ໃຫ້ການບໍລິການສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ;
12. ເຄື່ອງໝາຍທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ຊຶ່ງອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບ ທີ່ມາຂອງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ຫຼື ຊື່ການຄ້າ;

13. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງ ຖິ່ນກຳເນີດ ຊຶ່ງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຜະລິດຕະພັນມີຕົ້ນກຳເນີດ ແຕ່ຕົວຈິງແລ້ວ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດນັ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ;
14. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ເຖິງວ່າຜະລິດຕະພັນ ຈະມີຕົ້ນກຳເນີດແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ມີຕົ້ນກຳເນີດມາແຕ່ອານາເຂດອື່ນ;
15. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ປະກອບ ຫຼື ມີສັນຍາລັກ ທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ຫຼື ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳພັນຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບ_ບຸກຄົນມີຊີວິດ ຫຼື ເສຍຊີວິດແລ້ວ, ສະຖາບັນ, ຄວາມເຊື່ອຖື ຫຼື ສັນຍາລັກຂອງຊາດ ທີ່ເປັນການໝິ່ນປະໝາດ ຫຼື ທຳລາຍຊື່ສຽງ;
16. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;
17. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີລັກສະນະທຳລາຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ຜະລິດສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຂອງຄູ່ແຂ່ງຂັນ;
18. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ຂັດກັບຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.

ລັກສະນະຂອງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ການບໍລິການ ບໍ່ແມ່ນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ.

ມາດຕາ 24 ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການ, ກຳມະວິທີ, ລະບົບ ຫຼື ວິທີການປະຕິບັດງານ ຂອງວົງຈອນລວມ;
2. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ຊອບແວ ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນວົງຈອນລວມ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ

ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມ ສັບສົນ ຫຼື ເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບທີ່ມາ ຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ;
2. ຊື່ ຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ກາຍມາເປັນຊື່ຂອງຜະລິດຕະພັນ ທີ່ເປັນປະເພນີແລ້ວ ໃນ ສປປ ລາວ;
3. ຖິ່ນກຳເນີດ ກ່ຽວກັບ ຜະລິດຕະພັນ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວັງ ຊຶ່ງຊີ້ບອກລັກສະນະຄືກັນກັບຊື່ ທີ່ນຳໃຊ້ ເປັນປະເພນີມາແລ້ວ ຂອງສາຍພັນ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ໝາກອະງຸ່ນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ;
4. ຖິ່ນກຳເນີດ ຂອງປະເທດອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິ້ນສຸດການປົກປ້ອງຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກຳເນີດ ຫຼື ຢຸດຕິການນຳໃຊ້ ຢູ່ໃນປະເທດນັ້ນ;

5. ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງແລ້ວ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດ ກ່ຽວກັບທີ່ມາ ຂອງຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ;
6. ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ອອກສຽງຄືກັນກັບ ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງສຳລັບ ເຂົ້າ, ກາເຟ, ຊາ ແລະ ເຫຼົ້າແວັງ.

ໝວດທີ 3
ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 26 ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ບຸກຄົນ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຜູ້ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ບຸກຄົນ ທີ່ມີສັນຊາດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ;
3. ບຸກຄົນ ທີ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງສົນທິສັນຍາປາຣີ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາ ຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ;
4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ ຕົວຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຢູ່ໃນອານາເຂດ ຂອງປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາປາຣີ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນ ກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ ສປປ ລາວ ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ກໍຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນກັບພົນລະເມືອງລາວ.

ມາດຕາ 27 <u>(ປັບປຸງ)</u> ການຍື່ນຄຳຮ້ອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຕໍ່<u>ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ</u> ຫຼື ອົງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ<u> ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື </u>ສາກົນ <u>ພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາສາກົນ </u>ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມີຈຸດປະສົງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງໄດ້ມີ ສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ທີ່ບໍ່ມີສະຖານທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດເພື່ອໃຊ້ເປັນບ່ອນຕິດຕໍ່ທາງການ ຫຼື ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຕາງໜ້າທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 31 ຫາ ມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28 ຫຼັກການ ໃນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຍື່ນຫຼາຍຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃນເລື່ອງດຽວກັນ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາບົນຫຼັກການຄຳຮ້ອງທີ່ຍື່ນກ່ອນໝູ່ ໂດຍຖືເອົາວັນບູລິມະສິດ (ຖ້າຫາກມີ) ຫາກຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ວັນບູລິມະສິດ

ຜູ້ຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງສາມາດຮຽກເອົາວັນບູລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຕາມສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບວັນບູລິມະສິດມາກ່ອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຫ້ອງການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຕາມສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ໃຫ້ຖືວ່າເປັນວັນບູລິມະສິດຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ມາຍື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ໂດຍຕ້ອງລະບຸວັນບູລິມະສິດດັ່ງກ່າວໃນຄຳຮ້ອງ.

ເມື່ອໄດ້ຮັບວັນບູລິມະສິດແລ້ວ ທຸກເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂໍ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຍື່ນມາ ກ່ອນວັນໝົດອາຍຸວັນບູລິມະສິດ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ໂດຍສະເພາະ ການຍື່ນຄຳຮ້ອງອື່ນ, ການພິມເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງການປະດິດສ້າງ, ການວາງຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ ຈາກແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ຊຶ່ງການກະທຳດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ແມ່ນການໃຫ້ສິດ ແກ່ບຸກຄົນທີສາມ ຫຼື ສິດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງ.

ເມື່ອລະບຸການຂໍຮັບວັນບູລິມະສິດໃນຄຳຮ້ອງ, ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຍື່ນສຳເນົາ ໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບວັນບູລິມະສິດ ໂດຍຕ້ອງມີການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຈາກບ່ອນທີ່ຮັບຄຳຮ້ອງ ດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຢູ່ ສປປ ລາວ.

ເມື່ອຄຳຮ້ອງຂໍຮັບວັນບູລິມະສິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ, ການໃຫ້ວັນທີຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແມ່ນຈະຖືເອົາວັນທີຕົວຈິງ ທີ່ໄດ້ຍື່ນເອກະສານຢ່າງຄົບຖ້ວນເປັນວັນບູລິມະສິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ໄລຍະເວລາຂໍຮັບ ວັນບູລິມະສິດ ສຳລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ ແມ່ນ ສິບສອງເດືອນ ແລະ ສຳລັບແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບວັນບູລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 30 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ

ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ຕິດພັນກັບຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງໄດ້ວາງສະແດງຢ່າງເປັນທາງການ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງທີ່ສາກົນຮັບຮູ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ, ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນພາຍໃນ ຫົກເດືອນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຢູ່ສະຖານທີ່ວາງສະແດງນັ້ນ.

ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະຖືເອົາວັນທຳອິດ ທີ່ໄດ້ວາງສະແດງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນັ້ນ.

ການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ຈະບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍເວລາໃນການຮ້ອງຂໍຮັບວັນບູລິມະສິດ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມແບບພິມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບການເປີດເຜີຍ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ຖ້າຫາກ ການປະດິດສ້າງ ໄດ້ມາຈາກ ຊັບພະຍາກອນພັນທຸກຳ (genetic resources) ແລະ/ຫຼື ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (associated traditional knowledge) ໂດຍກົງ ຫຼື ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ ຫຼື ແຈ້ງບອກແຫຼ່ງທີ່ມາ ຫຼື ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ;
4. ບົດອະທິບາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດ (Claim) ທີ່ຕ້ອງການຂໍປົກປ້ອງ;
5. ຮູບແຕ້ມ ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ;
6. ບົດສັງເຂບ;
7. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຂໍຮັບ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໜຶ່ງຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ກຸ່ມໜຶ່ງ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ພົວພັນເຖິງການປະກອບເປັນແນວຄວາມຄິດໃນການປະດິດອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 7 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ .

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕາມແບບພິມ;
2. ໃບມອບສິດທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຈຳນວນໜຶ່ງຮູບ ຫຼື ຫຼາຍຮູບ ທີ່ບົ່ງບອກເຖິງແບບອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງຈະແຈ້ງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນລັກສະນະຮູບຊົງຂອງແບບນັ້ນ;
4. ບົດອະທິບາຍໂດຍສັງເຂບ ກ່ຽວກັບ ຊະນິດຂອງສິນຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ແບບອຸດສາຫະກຳ. ຖ້າຫາກ ແບບ ໄດ້ມາຈາກ ພູມປັນຍາພື້ນບ້ານອັນເປັນມູນເຊື້ອ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (associated traditional knowledge) ໂດຍກົງ ຫຼື ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຈະຕ້ອງໄດ້ເປີດເຜີຍ ຫຼື ແຈ້ງບອກແຫຼ່ງທີ່ມາ ຫຼື ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ;
5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ຫຼາຍແບບອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍແບບ ສຳລັບໝວດດຽວກັນ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ .

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງ ມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ .

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຕາມແບບພິມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບແຕ້ມ ຫຼື ຮູບຖ່າຍ ຫຼື ຕົວຢ່າງເຄື່ອງໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບລາຍການສິນຄ້າ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຈະຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າວ່າຄຳຮ້ອງຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງ, ຄຳຮ້ອງຕ້ອງບົ່ງບອກເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວໄວ້ຢ່າງຄັກແນ່ ແລະ ປະກອບບົດອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ການຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ;
5. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນໜຶ່ງສະບັບ ແມ່ນໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ອັນດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ສາມາດຂໍຈົດໄດ້ຫຼາຍໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຕາມການຈັດໝວດຂອງສາກົນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຊຳລະຄ່າທຳນຽມແຕ່ລະໝວດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງ ມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 5 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕາມແບບພິມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ໃນທາງການຄ້າເທື່ອທຳອິດ ຂອງ ແບບຜັງ ຫຼື ວົງຈອນລວມທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັນ;
4. ແຜນວາດ ຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອສາມາດຈຳແນກແບບຜັງ;
5. ບົດອະທິບາຍ ກ່ຽວກັບ ໜ້າທີ່ທາງດ້ານເອເລັກໂຕຣນິກ ທີ່ວົງຈອນລວມທຳງານ ຫຼື ຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ວົງຈອນລວມທຳງານ ຖ້າຫາກວົງຈອນລວມ ໄດ້ຖືກນຳໄປ ຫາຜົນປະໂຫຍດໃນທາງການຄ້າແລ້ວ;
6. ໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະ ແຕ່ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3 ແລະ 6 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຖິ່ນກຳເນີດ ປະກອບດ້ວຍເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຖິ່ນກຳເນີດ ຕາມແບບພິມ;
2. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
3. ຮູບຂອງຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ຈະແຈ້ງ;
4. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບຂົງເຂດພູມສາດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ;
5. ສິນຄ້າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຖິ່ນກຳເນີດ ແລະ ວິທີການກວດກາທີ່ຈະນຳໃຊ້;

6. ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຈຸດເດັ່ນຂອງຖິ່ນກໍາເນີດ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍສະເໜີໃຫ້ເປັນຖິ່ນກໍາເນີດ ແລະ ຫຼັກຖານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນບົດລາຍງານນັ້ນ;
7. ຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນການປົກປ້ອງຖິ່ນກໍາເນີດ ຢູ່ໃນປະເທດຕົ້ນກໍາເນີດ ໃນກໍລະນີທີ່ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນນັ້ນ ໄດ້ອີງໃສ່ການປົກປ້ອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ;
8. ໃບຮັບເງິນຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງ ຂໍຈົດທະບຽນຖິ່ນກໍາເນີດແຕ່ລະຊຸດ ສາມາດໃຊ້ໄດ້ສະເພາະແຕ່ຖິ່ນກໍາເນີດ ໜຶ່ງອັນເທົ່ານັ້ນ.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງ ມີເອກະສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 3, 5 ແລະ 8 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນຖິ່ນກໍາເນີດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ທຸກເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກໍານົດຂອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນອັນດຽວກັນ, ເປັນບາງສ່ວນ ຫຼື ທັງໝົດ ທີ່ຄືກັນກັບຄໍາຮ້ອງຂໍທີ່ໄດ້ຍື່ນຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະເປີດເຜີຍການຂໍຈົດທະບຽນກ່ອນໜ້ານັ້ນກໍໄດ້.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ອາດສະເໜີໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຂໍອາດສະໜອງເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍສະເພາະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຫາ ຫຼື ບົດລາຍງານການກວດສອບ ຫຼື ສໍາເນົາສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ອອກໃຫ້ຢູ່ຕ່າງປະເທດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 37 ພາສາທີ່ໃຊ້ສໍາລັບການປະກອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງ

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດ ເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ເອກະສານ ທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນໄດ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາເບື້ອງຕົ້ນ

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຈະດໍາເນີນການກວດສອບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາເບື້ອງຕົ້ນ (formality examination) ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງຕາມແບບຟອມ ແລະ ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການແລ້ວ.

ຖ້າເຫັນວ່າຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າກໍຈະແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມຕື່ມ ຫຼື ແກ້ໄຂ ພາຍໃນ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍສໍານັກງານຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ສາກົນມາກ່ອນແລ້ວ ຜ່ານລະບົບສິນທິສັນຍາສາກົນ, ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນອີກ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ພາຍຫຼັງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ດໍາເນີນການກວດສອບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດເບື້ອງຕົ້ນສໍາເລັດແລ້ວ ກໍຈະເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາໃນເດືອນທີສິບເກົ້າ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສໍາລັບຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກໍາ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກໍາເນີດ ຈະໄດ້ເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ພາຍຫຼັງສໍາເລັດການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນເປັນຕົ້ນໄປ.

ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຄັດຄ້ານຄໍາຮ້ອງ ດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ສໍາລັບສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ; ຫົກສິບວັນ ສໍາລັບແບບອຸດສາຫະກໍາ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ແລະ ຖິ່ນກໍາເນີດ ນັບແຕ່ວັນທີໄດ້ເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ພາຍຫຼັງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ໄດ້ດໍາເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນສໍາເລັດແລ້ວ, ກໍຈະດໍາເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ, ສິ່ງປະດິດ, ແບບອຸດສາຫະກໍາ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກໍາເນີດ.

ສໍາລັບ ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຈະບໍ່ໄດ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ຄໍາຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກກວດສອບເນື້ອໃນ ອີງຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອກໍານົດໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້. ການກວດສອບເນື້ອໃນຈະອີງໃສ່ການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຄໍາຮ້ອງໄດ້ຜ່ານການຄົ້ນຫາ ຫຼື ກວດສອບໂດຍອົງການອື່ນມາກ່ອນແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຕ້ອງນໍາເອົາສໍາເນົາຂອງບົດລາຍງານ ຈາກອົງການດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາ ການອອກສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງ ດໍາເນີນການຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ບໍ່ສາມາດສະໜອງບົດລາຍງານ ຜົນຂອງການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄໍາຮ້ອງ ທີ່ກໍາລັງຂໍຈົດທະບຽນຢູ່ນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ກວດສອບເນື້ອໃນສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຈະດໍາເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນ ໃນໄລຍະເວລາ ສາມສິບສອງເດືອນ ສໍາລັບການປະດິດສ້າງ ແລະ ສິບສອງເດືອນ ສໍາລັບສິ່ງປະດິດ ໂດຍນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ວັນບຸລິມະສິດ ເປັນຕົ້ນໄປ. ການໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດນັ້ນ ຈະຕົກເປັນພາລະຂອງຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການກວດສອບເນື້ອໃນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກໍານົດຂອງ

ແຕ່ລະສຳນັກງານສິດທິບັດຂອງ–ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກ່ຽວກັບການກວດສອບສິດທິບັດ ທີ່ຈະດຳເນີນການກວດສອບເນື້ອໃນດັ່ງກ່າວ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ສຳລັບການຂໍຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແລະ ຖິ່ນກຳເນີດຈະບໍ່ມີການສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການດັດແກ້ ແລະ ແຍກຄຳຮ້ອງ

ໃນໄລຍະພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ກ່ອນຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍສາມາດດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄຳຮ້ອງໄດ້ ໂດຍຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍດັດແກ້ ຫຼື ແຍກຄຳຮ້ອງ ຫຼື ປ່ຽນຮູບແບບຂອງການຂໍປົກປ້ອງຕາມແບບພິມ ໂດຍເສຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການດັດແກ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງ:

1. ບໍ່ເປັນການໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ດ້ານເຕັກນິກ ທີ່ບໍ່ໄດ້ອ້າງອີງໃນຄຳຮ້ອງສະບັບຕົ້ນ ໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມ;
2. ບໍ່ປ່ຽນແປງຮູບຊົງທີ່ສຳຄັນຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ບໍ່ປ່ຽນແປງ ລັກສະນະທົ່ວໄປ ຫຼື ສະເພາະອັນສຳຄັນຂອງເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ຂອງແຫຼ່ງກຳເນີດໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ;
2. ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
3. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ມີສິດຂໍຈົດທະບຽນ;
4. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ສຳລັບ ຄຳຮ້ອງ ຫຼື ການຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງ;
5. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 41 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
6. ຜູ້ຍື່ນສຳນວນຄຳຮ້ອງ ບໍ່ດັດແກ້ຂໍ້ 1, 3, 4 ແລະ 5 ເທິງນີ້ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການແນະນຳຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ .

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບ ແລະ ພິຈາລະນາ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຈະອອກ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກລົງໃນປຶ້ມບັນທຶກການຈົດທະບຽນ ແລ້ວເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບ ການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ເມື່ອມີການຈົດທະບຽນ ແບບອຸດສາຫະກຳ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ຖິ່ນກຳເນີດ ໃດໜຶ່ງແລ້ວ ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຂໍ ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນພິມເຜີຍແຜ່ ໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຕົ້ນໄປ. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດໃຈ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ແລະ ການຈົດທະບຽນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳອື່ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຍຸການປົກປ້ອງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;
2. ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຕໍ່ອາຍຸ ການຈົດທະບຽນ ແລະ ບໍ່ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມລະບຽບການ. ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດ ສິດດັ່ງກ່າວ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງໄລຍະການປົກປ້ອງໝົດອາຍຸ ແລະ ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍແລ້ວ;
3. ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ເປັນໂມຄະ ຖ້າພົບເຫັນວ່າ ເງື່ອນໄຂເພື່ອຂໍປົກປ້ອງຢ່າງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຢ່າງ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ; ໃນກໍລະນີການພົບເຫັນພຽງແຕ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ກໍຈະເປັນໂມຄະແຕ່ສະເພາະສ່ວນນັ້ນ;
4. ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຫາກໄດ້ນຳເອົາຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນອອກສູ່ຕະຫຼາດໃດໜຶ່ງໃນໂລກແລ້ວ, ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສິດຕໍ່ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ຈະສິ້ນສຸດໃນການຄວບຄຸມການ ຈຳໜ່າຍ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ , ຂາຍ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ໃຫ້ລ້າ;
5. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າອີງຕາມວັກສອງ ຂອງມາດຕາ 44 ແລະ ມາດຕາ 65 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4
ເຈົ້າຂອງສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ພາຍຫຼັງ ທີ່ໄດ້ຮັບ ສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ ຫຼື ການຈົດທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຈະກາຍເປັນເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການວ່າຈ້າງໃຫ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ອອກແບບຊັບສິນອຸດສາຫະກຳນັ້ນ ສິດໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳດັ່ງກ່າວ ເປັນຂອງຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 47 ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ;

2. ໂອນສິດທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ດ້ວຍການຂາຍ, ແລກປ່ຽນ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ມອບ;
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃນຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ;
4. ມອບການສືບທອດ ແລະ ໂອນກຳມະສິດ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນ;
5. ດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ.

ໝວດທີ 5
ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 48 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 49 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ອະນຸສິດທິບັດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງອະນຸສິດທິບັດ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 50 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແບບອຸດສາຫະກຳ

ອາຍຸການ ປົກປ້ອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີກຳນົດ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ຫ້າປີ.

ມາດຕາ 51 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ອາຍຸການ ປົກປ້ອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີກຳນົດ ສິບປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ, ເມື່ອຄົບກຳນົດແລ້ວ ສາມາດຕໍ່ອາຍຸ ເທື່ອລະ ສິບປີ ໄດ້ຕະຫຼອດໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າເທື່ອລະ ສິບປີ.

ມາດຕາ 52 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ອາຍຸການ ປົກປ້ອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີກຳນົດ ສິບສອງປີ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 53 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຖິ່ນກຳເນີດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຖິ່ນກຳເນີດ ມີຕະຫຼອດໄປນັບແຕ່ວັນທີຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໂດຍ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຂອງການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ຊຶ່ງຈະມີການກວດສອບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ ກາໝາຍຖິ່ນກຳເນີດ.

ມາດຕາ 54 ອາຍຸການປົກປ້ອງຊື່ການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຊື່ການຄ້າ ມີຕະຫຼອດໄປ ຈົນກວ່າເຈົ້າຂອງຊື່ການຄ້ານັ້ນ ຢຸດນຳໃຊ້.

ມາດຕາ 55 ອາຍຸການປົກປ້ອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີຕະຫຼອດໄປ ຈົນກວ່າຄວາມລັບທາງການຄ້າຈະຖືກເປີດເຜີຍ.

ໝວດທີ 6
ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ມາດຕາ 56 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ສິດທິບັດ ແລະ ອະນຸສິດທິບັດ

ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສິດທິບັດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜະລິດຕະພັນ: ເຈົ້າຂອງມີສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນ, ຜະລິດ, ນຳເຂົ້າ, ສະເໜີຂາຍ, ຂາຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
2. ໃນກໍລະນີ ທີ່ສິດທິບັດ ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະບວນການຜະລິດ:
   - 2.1 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ນຳໃຊ້ຂະບວນການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ;
   - 2.2 ສິດປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ຜະລິດຕະພັນທີ່ເກີດໂດຍກົງ ຈາກຂະບວນການຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ.
3. ອະນຸຍາດໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
5. ປ້ອງກັນ ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການປະດິດສ້າງ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ, ສາມາດດຳເນີນການຮ້ອງຟ້ອງໄດ້ ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສິດທິບັດແລ້ວ ຕໍ່ການລະເມີດທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ຄຳຮ້ອງ ຢູ່ໃນໄລຍະພິຈາລະນາ ແລະ ການລະເມີດນັ້ນ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຫຼັງຈາກການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ຖ້າຜູ້ລະເມີດ ໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບຄຳຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດທິບັດ.

ສຳລັບເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດ ມີສິດ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ.

ມາດຕາ 57 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ

ເຈົ້າຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ມີສິດປ້ອງກັນບຸກຄົນທີສາມ ບໍ່ໃຫ້ຜະລິດ, ຂາຍ ຫຼື ນຳເຂົ້າວັດຖຸ ທີ່ໃຊ້ແບບອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ເປັນຮູບຊົງແບບອຸດສາຫະກຳ ຊຶ່ງເປັນການກ່າຍແບບ ຫຼື ການລອກຮຽນແບບຂອງແບບອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ.

ບົດບັນຍັດໃນ ຂໍ້ 3, ຂໍ້ 4 ແລະ ຂໍ້ 5 ຂອງມາດຕາ 56 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ເຖິງວ່າ ການພິມເຜີຍແຜ່ຈະຖືກເລື່ອນອອກໄປກໍຕາມ ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານຈະບໍ່ເກີດຂຶ້ນເວັ້ນເສຍແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໄດ້ຖືກແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງຮູ້ກ່ອນໜ້ານີ້.

ມາດຕາ 58 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການທີ່ຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຊຶ່ງຄືກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍບໍລິການ ທີ່ຕົນໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ຊຶ່ງການນຳໃຊ້ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ. ການນຳໃຊ້ສັນຍາລັກທີ່ຄືກັນ ສຳລັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການທີ່ຄືກັນ ຈະຖືກສັນນິຖານວ່າ ເປັນການສ້າງຄວາມສັບສົນ;
2. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ບຸກຄົນທີສາມ ຂາຍ ຫຼື ໂຄສະນາສິນຄ້າ ທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍ ຫຼື ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍ ກັບການບໍລິການ ແລະ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຕິດເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ;
3. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິດທີ່ມີກ່ອນໜ້ານີ້.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂ້າງເທິງນີ້ ຈະນຳມາປະຕິບັດເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ເຄື່ອງໝາຍທີ່ມີຊື່ສຽງ ແລະ ຊື່ການຄ້າ ເຖິງວ່າຈະໄດ້ຈົດທະບຽນ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

ມາດຕາ 59 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ເຈົ້າຂອງແບບຜັງວົງຈອນລວມ ມີສິດປ້ອງກັນຜູ້ອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

1. ຜະລິດຊໍ້າ ແບບຜັງວົງຈອນລວມທັງໝົດ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸໄວ້ ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ;
2. ຜະລິດຊໍ້າວົງຈອນລວມ ສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງ ເຖິງວ່າຈະບັນຈຸ ໄວ້ໃນວົງຈອນລວມ ຫຼື ຢ່າງອື່ນກໍຕາມ ຍົກເວັ້ນການຜະລິດຊໍ້າສ່ວນໃດ ສ່ວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຈະໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 1 ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ນໍາເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍ ແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັນຢູ່ໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
4. ນໍາເຂົ້າ, ຂາຍ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍ ຊິ້ນສ່ວນທີ່ລວມເຂົ້າກັນ ຫຼື ວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າ ກັນໃນແບບຜັງ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ເມື່ອໃດທີ່ວົງຈອນລວມ ຍັງບັນຈຸຜັງວົງຈອນລວມທີ່ຖືກຜະລິດ ຊໍ້າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ.

ການດໍາເນີນການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວົງຈອນລວມ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງ ທີ່ຜະລິດຊໍ້າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມ ຊຶ່ງຜູ້ດໍາເນີນການ ຫຼື ຜູ້ສັ່ງໃຫ້ດໍາເນີນການດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຮູ້ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດ ພຽງພໍທີ່ຈະຮູ້ ໃນເວລາໄດ້ຮັບວົງຈອນລວມ ຫຼື ຊິ້ນສ່ວນດັ່ງກ່າວ ທີ່ລວມເຂົ້າກັບວົງຈອນລວມນັ້ນ ຊຶ່ງລວມເຂົ້າກັບແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊໍ້າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ຖ້າວ່າພາຍຫຼັງໄລຍະທີ່ບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ແບບຜັງທີ່ໄດ້ຜະລິດຊໍ້ານັ້ນ ຜິດກົດໝາຍ, ບຸກຄົນນັ້ນ ອາດມີການກະທໍາໃດໜຶ່ງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຕົນ ຫຼື ສິນຄ້າທີ່ໄດ້ສັ່ງໄວ້ແລ້ວ ກ່ອນໜ້ານັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ, ແຕ່ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າ ພາກຫຼວງຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດ ໃນມູນຄ່າທີ່ໄດ້ຕົກລົງ ຕາມການເຈລະຈາກັນ ເພື່ອຂໍໃບອະນຸຍາດນໍາໃຊ້ແບບຜັງດັ່ງກ່າວ.

ການຜະລິດຊໍ້າ ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຈຸດປະສົງສໍາລັບການປະເມີນຜົນ, ການວິເຄາະ, ການຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ການສຶກສອນສ່ວນຕົວນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ເຈົ້າຂອງສິດ ຈະບໍ່ມີສິດ ກ່ຽວກັບ ແບບຜັງຕົ້ນສະບັບ ທີ່ຄືກັນ ຊຶ່ງບຸກຄົນທີສາມໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ຢ່າງເປັນເອກະລາດແລ້ວ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຖິ່ນກໍາເນີດ

ເຈົ້າຂອງ_ຖິ່ນກໍາເນີດ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນໍາໃຊ້ຖິ່ນກໍາເນີດ ຕໍ່ສິນຄ້າ ຫຼື ນໍາເອົາຖິ່ນກໍາເນີດເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າຂອງຕົນ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ຂາຍ, ໂຄສະນາ, ນໍາເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ສິນຄ້າ ທີ່ນໍາໃຊ້ຖິ່ນກໍາເນີດ ຫຼື ນໍາເອົາຖິ່ນກໍາເນີດ ເຂົ້າໃນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ດັ່ງກ່າວ;
2. ຄັດຄ້ານການນໍາໃຊ້ຖິ່ນກໍາເນີດ ໃນຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ເຫຼົ້າແວັງ ຫຼື ເຫຼົ້າ ເຖິງວ່າການແປພາສາ ຫຼື ການນໍາເອົາຄໍາສັບ ເຊັ່ນ ປະເພດ, ຊະນິດ, ແບບທີ່ຮຽນແບບ ຫຼື ທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ມານໍາໃຊ້ກໍຕາມ;

3. ປົກປ້ອງຖິ່ນກຳເນີດ ເພື່ອຕ້ານກັບການບົ່ງບອກຖິ່ນກຳເນີດ ຊຶ່ງມາຈາກດິນແດນ, ຂົງເຂດ ຫຼື ທ້ອງຖິ່ນດັ່ງກ່າວແທ້ ແຕ່ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດວ່າເປັນສິນຄ້າທີ່ມາຈາກດິນແດນອື່ນ;
4. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມີແຕ່ຜູ້ຜະລິດ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ໃນເຂດພູມສາດ ທີ່ຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນຖິ່ນກຳເນີດ ເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ທີ່ພົວພັນເຖິງຖິ່ນກຳເນີດ.

ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຫຼື ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ລວມທັງການນຳໃຊ້ທຸກພາຫະນະເພື່ອກຳນົດ ຫຼື ນຳສະເໜີສິນຄ້າ ທີ່ບົ່ງບອກ ຫຼື ແນະນຳແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຖິ່ນກຳເນີດທີ່ແທ້ຈິງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຫຼົງເຊື່ອວ່າ ມາຈາກຖິ່ນກຳເນີດນັ້ນ ກໍຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ ຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະປະຕິບັດຕໍ່ການບົ່ງບອກທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ທີ່ຄ້າຍຄື ຫຼື ອ່ານອອກສຽງຄືກັນ ກັບຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຊຶ່ງພາໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ.

ມາດຕາ 61 ສິດຂອງເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ

ເຈົ້າຂອງຄວາມລັບທາງການຄ້າ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຄອບຄອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນຄວາມລັບທາງການຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ທີ່ມີລັກສະນະຂັດກັບ ພຶດຕິກຳທາງການຄ້າທີ່ສຸດຈະລິດ, ຍົກເວັ້ນ:
   1.1. ການຄົ້ນພົບຂໍ້ມູນດ້ວຍວິທີວິສະວະກຳຍ້ອນກັບ (reverse engineering), ການທົດສອບໃນຫ້ອງທົດລອງ ຫຼື ການວິເຄາະ ຫຼື ວິທີການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ;
   1.2. ການຄອບຄອງຂໍ້ມູນ ໂດຍປາສະຈາກພັນທະ ໃນການຮັກສາຄວາມລັບ ຫຼື ດ້ວຍການໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ.
2. ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ເຊັ່ນ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ;
3. ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສໍ້ໂກງ ຫຼື ຍັກຍອກຄວາມລັບ ທາງການຄ້າ;
4. ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຫຼື ມອບສິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເປີດເຜີຍ, ຖອດຖອນ ຫຼື ນຳໃຊ້ ໂດຍອາດກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ເພື່ອຮັກສາຄວາມລັບ;
5. ຄວບຄຸມ ກວດກາ ບຸກຄົນ ທີ່ຮູ້ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຈາກການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນ ຊຶ່ງມີພັນທະຮັກສາຄວາມລັບດັ່ງກ່າວ ຈົນກວ່າຈະມີການເປີດເຜີຍ ເຖິງວ່າ ການຈ້າງງານ ຫຼື ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງກ່ອນກໍຕາມ.

ຄວາມລັບທາງການຄ້າ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຈົດທະບຽນ.

ມາດຕາ 62 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ

ໃນກໍລະນີ ການສະໜອງຂໍ້ມູນການທົດລອງ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ມາດ້ວຍການໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເປັນເງື່ອນໄຂ ກ່ອນການອະນຸມັດດ້ານການຕະຫຼາດ ກ່ຽວກັບຜະລິດຕະພັນຢາ ຫຼື ສານເຄມີ ຫຼື ສານເຄມີໃໝ່, ຂໍ້ມູນທີ່ສະໜອງໃຫ້ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກປົກປ້ອງຕໍ່ການນໍາໃຊ້ທາງການຄ້າທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ ແລະ ຕໍ່ການເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນ ອາດຈະຖືກເປີດເຜີຍ ເພື່ອປົກປ້ອງສາທາລະນະຊົນເທົ່າທີ່ຈໍາເປັນ. ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ບໍ່ມີສິດນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃນການຂໍອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ ຕະຫຼອດໄລຍະ ຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນທີ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ອອກໃບອະນຸມັດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ສ້າງຂໍ້ມູນນັ້ນ ເພື່ອນໍາຜະລິດຕະພັນອອກສູ່ຕະຫຼາດ.

ການກະທໍາທີ່ເປັນການລະເມີດມາດຕານີ້ ຈະຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ. ເຈົ້າຂອງຂໍ້ມູນທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ມີສິດນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດໍາເນີນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ ຫຼື ດໍາເນີນການອື່ນໆ ຊຶ່ງອາດຈະເກີດການ ແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 63 ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ເຈົ້າຂອງຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ເປັນເຈົ້າການໃນການປົກປ້ອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ສິດຂອງຕົນ ດ້ວຍການຕິດຕາມກວດກາ ການນໍາໃຊ້ ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ເປັນເຈົ້າການຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ສັງຄົມໄດ້ນໍາໃຊ້ຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາຂອງຕົນ ບົນພື້ນຖານຕ່າງຝ່າຍ ຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ;
3. ເປັນເຈົ້າການ ໃນການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາຂອງຕົນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ທີ່ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
4. ເສຍພັນທະໃຫ້ລັດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ, ການໃຫ້ເຊົ່າ, ການໂອນ ຫຼື ການສືບທອດຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ ຫຼື ການທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນຕາມກົດໝາຍ;
5. ເປັນເຈົ້າການປະສານງານ ໃນການແກ້ໄຂການລະເມີດຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 7
ການຈໍາກັດ ຕໍ່ສິດທາງດ້ານຊັບສິນອຸດສາຫະກໍາ

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ) ການນໍາໃຊ້ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຜະລິດ, ນຳໃຊ້ ຫຼື ນຳເຂົ້າ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລ່ວງໜ້າ ຈາກເຈົ້າຂອງ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບົນ ເງື່ອນໄຂ:

1. ການອະນຸຍາດ ມີກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:
   1.1. ໃນສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ໃນສະພາວະສຸກເສີນ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ໄພພິບັດ, ໂລກລະບາດ ຫຼື ສົງຄາມ;
   1.2. ເພື່ອໃຫ້ລັດຖະບານ ນຳໃຊ້ໃນທາງທີ່ບໍ່ແມ່ນການຄ້າ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດ ຂອງ ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຊາດ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ, ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ຫຼື ສາທາລະນະສຸກ ຫຼື ເພື່ອຄວາມຕ້ອງ-ການອັນ-ຈຳເປັນຮີບດ່ວນອື່ນ;
   1.3. ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳ ຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ພາຍຫຼັງການຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ສານເຫັນວ່າ ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳຕ້ານການແຂ່ງຂັນ;
   1.4. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຢ່າງພຽງພໍ ໃນການນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້.
2. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ແຕ່ລະຄັ້ງ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕາມຄວາມເໝາະສົມສະເພາະຂອບເຂດ ແລະ ໄລຍະເວລາ ການນຳໃຊ້ດັ່ງກາວ ຈະຕ້ອງຈຳກັດຢູ່ໃນຈຸດປະສົງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເທົ່ານັ້ນ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດຄັດຄ້ານການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແລະ ສະເໜີ ເງື່ອນໄຂທາງເລືອກ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການພາຍໃນ ສຳລັບ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;
3. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເປັນສິດຜູກຂາດ ແລະ ບໍ່ສາມາດໂອນໄດ້, ຍົກເວັ້ນແຕ່ໃນກຸ່ມວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫຼື ມີເຈດຕະນາທີ່ດີໃນການນຳໃຊ້;
4. ການອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງພຽງພໍ ຕາມແຕ່ ກໍລະນີ ໂດຍພິຈາລະນາຕາມມູນຄ່າເສດຖະກິດຂອງການອະນຸຍາດນັ້ນ. ຄຳສັ່ງອະນຸຍາດ ຕ້ອງກຳນົດຄ່າທົດແທນ ຫຼື ມີວິທີການກຳນົດມູນຄ່າດັ່ງກ່າວ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ໃນການຊຳລະ. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີເງື່ອນໄຂ ສຳລັບຄ່າຕອບແທນ, ກຳນົດວິທີການໃຫ້ຄ່າຕອບແທນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຊຳລະ. ເພື່ອແກ້ໄຂພຶດຕິກຳໃນການຕ້ານການແຂ່ງຂັນ ໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງການກຳນົດມູນຄ່າຕອບແທນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.3 ຂອງມາດຕານີ້;
5. ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ພິຈາລະນາຄືນ ໃໝ່ກ່ຽວກັບຄ່າຕອບແທນ ທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຫຼື ກໍລະນີທີ່ບໍ່ສົມຄວນ ພາຍໃນກຳນົດ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;

6. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງອອກແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ໂດຍທັນທີ ຕໍ່ທຸກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ຄ່າຕອບແທນທີ່ຕ້ອງຊຳລະ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ;
7. ສຳລັບ ການອະນຸຍາດພາຍໃຕ້ ຂໍ້ 1.1, 1.2 ຫຼື 1.4 ຂອງມາດຕານີ້:
   7.1. ທຸກການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ສຳລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ທີ່ສຳຄັນ ສູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
   7.2. ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຈະຖືວ່າໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າວ່າ ກ່ອນການນຳໃຊ້ນັ້ນ ຜູ້ສະເໜີນຳໃຊ້ໄດ້ພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບົນພື້ນຖານການກຳນົດ ແລະ ເງື່ອນໄຂທາງການຄ້າ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແຕ່ຄວາມພະຍາຍາມຂໍອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສຳເລັດຜົນໃນໄລຍະເວລາທີ່ຄວນ;
   7.3. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີສະພາບການສຸກເສີນຂອງຊາດ ຫຼື ສະພາວະສຸກເສີນທີ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດ ຊຶ່ງໃນກໍລະນີນີ້ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໂດຍໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້;
   7.4. ເງື່ອນໄຂຂອງ ຂໍ້ 7.2 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີການນຳໃຊ້ ເພື່ອສາທາລະນະຊົນ ໂດຍບໍ່ແມ່ນທາງການຄ້າ. ໃນກໍລະນີ ລັດຖະບານ ຫຼື ຜູ້ຮັບເໝົາ ຮູ້ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຄົ້ນຫາ ຫຼື ມີຫຼັກຖານທີ່ຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ຍັງມີຜົນໃຊ້ໄດ້ນັ້ນ ຖືກນຳໃຊ້ ຫຼື ຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍລັດຖະບານ ຫຼື ເພື່ອລັດຖະບານ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດຊາບໃນທັນໃດ;
8. ຄວາມສັກສິດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງທຸກຂໍ້ຕົກລົງ ກ່ຽວກັບ ການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ເມື່ອມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຂໍ້ຕົກລົງດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງສິດ ມີສິດສະເໜີຄັດຄ້ານຕໍ່ອົງການຕຸລາການ ພາຍໃນ ຫົກສິບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບແຈ້ງການເປັນຕົ້ນໄປ;
9. ໃນກໍລະນີ ທີ່ບຸກຄົນທີສາມ ຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດ ໂດຍອີງຕາມ ຂໍ້ 1.4 ຂອງມາດຕານີ້ ການຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຍັງຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:
   9.1. ການຮ້ອງຂໍ ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນ ສີ່ປີ ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຍື່ນກ່ອນ ສາມປີ ຫຼັງຈາກວັນທີທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີ ໃນໄລຍະທີ່ຍັງບໍ່ທັນໝົດອາຍຸ;
   9.2. ຜູ້ຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສະເໜີຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ບໍ່ພຽງພໍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ບໍ່ວ່າ ການຜະລິດພາຍໃນ ຫຼື ການນຳເຂົ້າ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ມີຄວາມສາມາດ ສະໜອງການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ຖ້າຄຳຮ້ອງຂໍການອະນຸຍາດ ຫາກໄດ້ຮັບອະນຸມັດ. ຫຼັກຖານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳມາພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ໃນການຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ.
   9.3. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບການຮ້ອງຂໍນັ້ນ ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ໂອ ກາດເຈົ້າຂອງສິດທິ

ບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ສະເໜີຫຼັກຖານ (ຖ້າຫາກມີ) ເພື່ອໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ເຖິງຄວາມບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃນການນຳໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ;

9.4. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກປະຕິເສດ ຖ້າວ່າເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ໃຫ້ເຫດຜົນທີ່ຊອບທຳ ເຖິງຄວາມສາມາດຕອບສະໜອງ ໃນການນຳໃຊ້ ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດ ຂອງຕົນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

10. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ຕັດສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບສິດເພື່ອສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການປະດິດ ສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດຂອງຕົນ;

11. ການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງສະພາບການສຸກເສີນ ທີ່ຍັງມີຢູ່ ຫຼື ສະພາບການສຸກເສີນອັນໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ບົນເງື່ອນໄຂບົດບັນຍັດ ແລະ ການປົກປ້ອງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;

12. ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງສິ້ນສຸດລົງ ເມື່ອເວລາທີ່ສະພາບການນັ້ນໄດ້ຢຸດຕິລົງ ແລະ ຈະບໍ່ເກີດຄືນອີກ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳໃຊ້ການປະດິດສ້າງ ຫຼື ສິ່ງປະດິດບົນເງື່ອນໄຂ ການປົກປ້ອງຢ່າງພຽງພໍຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ:

12.1. <u>ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ</u> ມີສິດກວດຄືນ ຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນຂອງສະຖານະການ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດ ດັ່ງກ່າວ;

12.2. ຖ້າເຫັນວ່າ ສະຖານະການທີ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການອະນຸຍາດນັ້ນ ໄດ້ຢຸດຕິລົງ ແລະ <u>ອາດ</u>ຈະເກີດຄືນອີກ <u>ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ</u> ອາດຈະອອກຄຳສັ່ງ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

12.3. <u>ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ</u> ມີສິດ<u>ສືບຕໍ່</u>ການອະນຸຍາດ ເມື່ອເງື່ອນໄຂທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ຫາກຈະກັບຄືນມາອີກ.

ມາດຕາ 65 <u>(ປັບປຸງ)</u> ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ການບໍ່ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ <u>ແມ່ນ</u>ກໍລະນີເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເປັນພຽງແຕ່ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ ຫຼື ເຈົ້າຂອງໄດ້ນຳໃຊ້ດ້ວຍຄວາມບໍ່ບໍລິສຸດໃຈ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ <u>ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ</u> ເພື່ອຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງ ການຈົດທະບຽນເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້. ໃນການຂໍຍົກເລີກ ຫຼື ລົບລ້າງນັ້ນ ເຈົ້າຂອງມີສິດສະແດງເຫດຜົນ ຊີ້ແຈງການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ. ເຫດສຸດວິໄສ ຈະຖືວ່າເປັນເຫດຜົນພຽງພໍສຳລັບການບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ.

ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າຖືກນຳໃຊ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອຫາກຖືກນຳໃຊ້ຕໍ່ ຫຼື ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກຈົດທະບຽນໄວ້ ໂດຍເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ກວດກາ ຂອງເຈົ້າຂອງ.

ມາດຕາ 66 ເງື່ອນໄຂແບບຜັງວົງຈອນລວມ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າແລ້ວ ບໍ່ວ່າຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ນອກປະເທດ ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນແບບຜັງວົງຈອນລວມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນພາຍໃນ ສອງປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ນຳໃຊ້ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ຄັ້ງທຳອິດ ຫຼື ນັບແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ ເປັນຕົ້ນມາ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ ໄລຍະເວລາແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນປະດິດສ້າງ.

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ) ການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກຖິ່ນກຳເນີດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເຈົ້າຂອງທະບຽນຖິ່ນກຳເນີດ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການຈົດທະບຽນໄດ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດສະເໜີ ຕໍ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອຂໍໂຈະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າຂອງທະບຽນດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ຖ້າຫາກບໍ່ປະຕິບັດແລ້ວ ກໍຈະຖືກສັ່ງໂຈະການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກການນຳໃຊ້ຖິ່ນກຳເນີດດັ່ງກ່າວ.

ພາກທີ IV
ພັນພືດໃໝ່

ໝວດທີ 1
ເງື່ອນໄຂຂອງພັນພືດໃໝ່

ມາດຕາ 68 (ປັບປຸງ) ປະເພດ ແລະ ຊະນິດ ຂອງພັນພືດ

ການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນກວມເອົາທຸກປະເພດ (genera) ແລະ ຊະນິດ (species) ຂອງພັນພືດ.

ມາດຕາ 69 (ປັບປຸງ) ເງື່ອນໄຂ ການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່

ພັນພືດທີ່ຈະນຳມາຈົດທະບຽນເປັນພັນພືດໃໝ່ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງໃໝ່ (novelty);
2. ຕ້ອງແຕກຕ່າງ (distinctness);
3. ຕ້ອງສະໝໍ່າສະເໝີ (uniformity);
4. ຕ້ອງຄົງຕົວ (stability).

ນອກຈາກສີ່ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ຂ້າງເທິງ ການຈົດທະບຽນ ຍັງຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາການກໍານົດຊື່ ຂອງພັນພືດໃໝ່ນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 74.

ມາດຕາ 70 (ປັບປຸງ) ຄວາມໃໝ່

ພັນພືດຈະຖືວ່າໃໝ່ ຖ້າໃນເວລາຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍສິດ ຂອງ ນັກປັບປຸງພັນພືດນັ້ນ, ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວ ຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກວາງຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ນໍາໃຊ້ໂດຍ ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ໃນການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດຈາກພັນພືດນັ້ນ:

1. ພາຍໃນໜຶ່ງປີກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
2. ພາຍໃນສີ່ປີ ກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ສໍາລັບພືດທົ່ວໄປ ຫຼື ພາຍໃນຫົກປີ ສໍາລັບພືດຢືນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນໝາກອະງຸ່ນ ໃນດິນແດນຂອງປະເທດອື່ນ.

ອີງຕາມ ມາດຕາ 68 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແມ່ນນໍາໃຊ້ກັບປະເພດ ຫຼື ຊະນິດພັນພືດທີ່ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ມາກ່ອນ, ແຕ່ພັນພືດທີ່ນອນຢູ່ໃນ ປະເພດ ຫຼື ຊະນິດດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຖືວ່າມີເງື່ອນໄຂທີ່ຈະຮັບການໄດ້ພິຈາລະນາ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂຂອງຄວາມໃໝ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ເຖິງວ່າຈະມີການຂາຍ ຫຼື ແຈກຢາຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນໃນ ສປປ ລາວ ພາຍໃນກໍານົດ ສີ່ປີ ຫຼື ໃນກໍລະນີຂອງພັນພືດຊະນິດຢືນຕົ້ນ ຫຼື ຕົ້ນອາງຸ່ນ ແມ່ນພາຍໃນຫົກປີກ່ອນວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ, ອີງຕາມວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ຂໍ້ກໍານົດໃນວັກ (2) ຂອງມາດຕານີ້, ແມ່ນຈະນໍາໃຊ້ກັບຄໍາຮ້ອງ ຂໍຮັບສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ທີ່ຍື່ນຢູ່ນໍາ ຂະແໜງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ພາຍໃນ ສອງປີ, ຫຼັງຈາກກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ.

ມາດຕາ 71 (ປັບປຸງ) ຄວາມແຕກຕ່າງ

ພັນພືດ ຈະຕ້ອງແຕກຕ່າງທາງດ້ານຄຸນລັກສະນະໃໝ່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ຈາກພັນພືດອື່ນ ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວໄປ ໃນເວລາຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ໂດຍສະເພາະ ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ເພື່ອການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ຢ່າງເປັນທາງການໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ, ຕ້ອງຖືວ່າ ພັນພືດດັ່ງກ່າວ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ທົ່ວໄປ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ວ່າ ຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຈະໄດ້ຮັບສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ຈະໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນເປັນພັນພືດໃໝ່ ໃນລະບົບການຈົດທະບຽນທາງການ ອີງຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 72 ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ

ພັນພືດ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງນັ້ນ ອາດມາຈາກຮູບການສະເພາະຂອງການນໍາມາຂະຫຍາຍພັນ ແຕ່ຕ້ອງມີຮູບຮ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ຢ່າງເຕັມສ່ວນຕະຫຼອດໄປໃນຄຸນລັກສະນະຕ່າງໆຂອງພັນພືດນັ້ນ.

ມາດຕາ 73 ຄວາມຄົງຕົວ

ພັນພືດ ຈະຕ້ອງຄົງຕົວ ຖ້າຄຸນລັກສະນະຂອງພັນພືດນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ພາຍຫຼັງການຂະຫຍາຍພັນຄືນໃໝ່ ຫຼື ໃນຕອນທ້າຍຂອງແຕ່ລະຮອບວຽນ, ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຮອບວຽນສະເພາະຂອງການຂະຫຍາຍພັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພືດໃໝ່

ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພືດໃໝ່ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ແຕ່ລະພັນພືດ ຕ້ອງໄດ້ມີການກຳນົດຊື່ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຊື່ທົ່ວໄປຂອງພືດນັ້ນ, ສິດຈາກການຈົດທະບຽນຊື່ຂອງພັນພືດ ຕ້ອງບໍ່ແຕະຕ້ອງການນຳໃຊ້ຊື່ຢ່າງເສລີ ກ່ຽວກັບພັນພືດດັ່ງກ່າວ ເຖິງວ່າອາຍຸຂອງສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກໍຕາມ;
2. ການກຳນົດຊື່ ຈະຕ້ອງສາມາດຈຳແນກພັນພືດໄດ້, ຊຶ່ງອາດຈະບໍ່ປະກອບມີແຕ່ຕົວເລກຢ່າງດຽວ ຍົກເວັ້ນ ໃນກໍລະນີ ເປັນທຳນຽມປະຕິບັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ສຳລັບ ການກຳນົດຊື່ພັນພືດນັ້ນ; ຕ້ອງບໍ່ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຜິດ ຫຼື ສ້າງຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບ ຄຸນລັກສະນະ, ຄຸນຄ່າ ຫຼື ເອກະລັກຂອງພັນພືດ ຫຼື ເອກະລັກຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ; ຕ້ອງແຕກຕ່າງຈາກທຸກການກຳນົດຊື່ພັນພືດຊະນິດດຽວກັນ ຫຼື ຊະນິດໃກ້ຄຽງກັນທີ່ມີມາແລ້ວ ໃນດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ປະເທດພາຄີສົນທິສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບ ການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ;
3. ການກຳນົດຊື່ຂອງພັນພືດ ຈະຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນ ໃນເວລາດຽວກັນກັບການອອກສິດ ໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພືດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ. ນັກປັບປຸງພັນພືດຕ້ອງຍື່ນຊື່ຂອງພັນພືດທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ຊື່ພັນພືດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງໃຫ້ກັບທຸກປະເທດທີ່ເປັນພາຄີຂອງ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຈົດທະບຽນຊື່ພັນພືດຕາມທີ່ໄດ້ຍື່ນມາ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ຊື່ພັນພືດທີ່ສະເໜີມານັ້ນ ບໍ່ເໝາະສົມ ຫຼື ຖ້າຫາກພົບວ່າ ຊື່ພັນພືດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂກຳນົດໄວ້ໃນວັກທີ (2) ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງປະຕິເສດການຈົດທະບຽນຊື່ພັນພືດດັ່ງກ່າວ ແລະຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ນັກປັບປຸງພັນພືດ ເພື່ອກຳນົດຊື່ພັນພືດມາໃໝ່ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫົກສິບວັນ. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຊື່ພັນພືດໃໝ່ນັ້ນໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ອະນຸມັດສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ;

~~3.~~4. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນຂອງພັນພືດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງນຳໃຊ້ການກຳນົດຊື່ ຂອງພັນພືດນັ້ນ ເຖິງວ່າອາຍຸການຂອງສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງແລ້ວກໍຕາມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິດກ່ອນໜ້າໄດ້ເກືອດຫ້າມການນຳໃຊ້ຊື່ດັ່ງກ່າວ ອີງຕາມຂໍ້ທີ 6 ຂອງມາດຕານີ້;

5. ເມື່ອພັນພືດໃດໜຶ່ງ ຖືກນຳສະເໜີຂາຍ ຫຼື ວາງຈຳໜ່າຍ ແມ່ນອະນຸຍາດ ໃຫ້ເອົາ ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ຊື່ການຄ້າ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຊີ້ບອກທີ່ຄ້າຍຄື ປະກອບໃສ່ຊື່ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແລ້ວ ແຕ່ຊື່ນັ້ນຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ຮູ້ໄດ້ງ່າຍ.

~~4.~~6. ການກຳນົດຊື່ພັນພືດ ຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິດຂອງບຸກຄົນທີສາມໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້າ. ດ້ວຍເຫດຜົນໃດກໍຕາມສຳລັບສິດທີ່ໄດ້ຮັບກ່ອນໜ້ານັ້ນ, ຖ້າຫາກ ການນຳໃຊ້ຊື່ພັນພືດທີ່ກຳນົດມາ

ນັ້ນ ຖືກເກືອດຫ້າມ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ມີພັນທະທີ່ຈະນຳໃຊ້ຊື່ພັນພືດນັ້ນ ໂດຍອີງຕາມ ປົດບັນຍັດຂອງຂໍ້ 4 ໃນມາດຕານີ້, ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຍື່ນຊື່ພັນພືດມາໃໝ່.

ໝວດທີ 2
ການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່

ມາດຕາ 75 (ປັບປຸງ) ສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພືດ;
2. ໃນກໍລະນີ ມີສອງຄົນ ຫຼື ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ຮ່ວມກັນປັບປຸງພັນພືດ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ສາມາດ ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຮ່ວມກັນ ຕໍ່ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນນັ້ນ. ຖ້າຫາກບໍ່ມີ ການຕົກລົງກັນສະເພາະ ກ່ຽວກັບພູດການເປັນເຈົ້າຂອງ ໃຫ້ຖືວ່າ ພວກກ່ຽວເປັນເຈົ້າຂອງພັນພືດນັ້ນ ໃນພູດສະເໝີກັນ;
3. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດ ກໍມີສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຄືກັນກັບຄົນລາວ ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີທີ່ຢູ່ອາໄສ ຫຼື ສະຖານ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ນັ້ນ ໃຫ້ແຕ່ງຕັ້ງຕົວແທນຂອງຕົນ ຊຶ່ງມີທີ່ຢູ່ຖາວອນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດຳເນີນການແທນ.

ມາດຕາ 76 (ປັບປຸງ) ອັນບູລິມະສິດ

ການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບູລິມະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ໃນປະເທດພາຄີໃດໜຶ່ງຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຈະໄດ້ຮັບວັນບູລິມະສິດໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດຊະນິດດຽວກັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນໄລຍະເວລາສິບສອງເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປ;
2. ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ສາມາດຮຽກຮ້ອງເອົາວັນບູລິມະສິດ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳຮ້ອງໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍສະບັບ ທີ່ໄດ້ຍື່ນກ່ອນໜ້ານີ້ຢູ່ຫ້ອງການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຂອງສປປ ລາວ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ລາວເປັນພາຄີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມເດືອນ ນັບແຕ່ວັນຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ຜູ້ກ່ຽວຕ້ອງສະໜອງສຳເນົາເອກະສານທີ່ໄດ້ປະກອບໃນສຳນວນຄຳຮ້ອງຄັ້ງທຳອິດ, ສຳເນົາຄຳຮ້ອງທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ພ້ອມດ້ວຍຕົວຢ່າງ ຫຼື ຫຼັກຖານທີ່ຊີ້ບອກວ່າ ພັນພືດທີ່ກໍານົດໃນສອງຄໍາຮ້ອງນັ້ນ ແມ່ນອັນດຽວກັນ;

3. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈໍາເປັນ ໃຫ້ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອໃຫ້ມີການກວດສອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ສອງປີ ຫຼັງຈາກສິ້ນສຸດໄລຍະເວລາຂອງວັນບຸລິມະສິດ ຫຼື ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ ໃນກໍລະນີຄໍາຮ້ອງຂໍຄັ້ງທໍາອິດນັ້ນ ໄດ້ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ຖອນ;
4. ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງອື່ນ ຫຼື ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການນໍາໃຊ້ພັນພືດ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນ ຄໍາຮ້ອງຄັ້ງທໍາອິດ ໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງບໍ່ເປັນເຫດຜົນໃນການປະຕິເສດຄໍາຮ້ອງຖັດມາ. ເຫດການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບໍ່ເປັນສາເຫດໃນການໃຫ້ສິດແກ່ບຸກຄົນທີສາມ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ

ຄໍາຮ້ອງສໍາລັບ ການປົກປ້ອງພັນພືດ ແລະ ເອກະສານຄັດຕິດອື່ນໆ ສາມາດເຮັດເປັນພາສາລາວ ຫຼື ອັງກິດກໍໄດ້. ຖ້າວ່າຄໍາຮ້ອງ ຫຼື ເອກະສານທີ່ໄດ້ເຮັດເປັນພາສາອັງກິດນັ້ນ ຜູ້ຮ້ອງຂໍຍັງຕ້ອງຍື່ນສະບັບແປເປັນ ພາສາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນ ເກົ້າສິບວັນ ຫຼັງຈາກວັນທີຍື່ນຄໍາຮ້ອງ.

ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ດັ່ງນີ້:

1. ຄໍາຮ້ອງຂໍສິດຕໍ່ພັນພືດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປະສົມພັນ ຕາມແບບພິມ ໂດຍ ໜຶ່ງຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງກໍານົດແຕ່ພັນພືດຊະນິດດຽວເທົ່ານັ້ນ;
2. ຊື່ນັກປັບປຸງພັນພືດ, ຖ້າຜູ້ຮ້ອງຂໍບໍ່ແມ່ນນັກປັບປຸງພັນພືດ, ຫຼື ຜູ້ທີ່ຄົ້ນພົບ ແລະ ພັດທະນາພັນພືດ, ຕ້ອງມີໜັງສືຢັ້ງຢືນ ຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ;
3. ໃບມອບສິດ ທີ່ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງຜູ້ຕາງໜ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງຜ່ານຜູ້ຕາງໜ້າ;
4. ໃບສະເໜີການກໍານົດຊື່ໃໝ່ ຫຼື ຊື່ອ້າງອີງຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ;
5. ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແບບສອບຖາມທາງດ້ານເຕັກນິກ ລວມທັງ ບົດອະທິບາຍຄຸນລັກສະນະຂອງພັນພືດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີແລະ ຄວາມຄົງຕົວ;
6. ໃບຮັບເງິນຄ່າທໍານຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ.

ຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ອາດລວມເອົາການຮ້ອງຂໍເອົາວັນບຸລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດຮ້ອງຂໍເອົາສິດຕໍ່ພັນພືດທີ່ໄດ້ມາຈາກການປັບປຸງພັນພືດ ສາມາດຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດ ນໍາຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຮັບຄໍາຮ້ອງ ແລະ ໃຫ້ວັນທີ ທີ່ຍື່ນຄໍາຮ້ອງ ຊຶ່ງຢ່າງໜ້ອຍ ຕ້ອງມີເອກະສານຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1, 5 ແລະ 6 ຂອງວັກໜຶ່ງ ເທິງນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມທຸກເງື່ອນໄຂ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ພາຍໃນໄລຍະເວລາ ຕາມການກຳນົດຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງດຳເນີນການກວດສອບ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ພັນພືດໃໝ່ເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມມາດຕາ 77 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ຖ້າເຫັນວ່າສຳນວນ ຄຳຮ້ອງຂໍ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງອອກວັນທີຍື່ນຄຳຮ້ອງ ໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຫຼື ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຂໍ ເພື່ອແກ້ໄຂ ພາຍໃນ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນແຈ້ງການ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ການເຜີຍແຜ່ ຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່

ພາຍຫຼັງ ໄດ້ດຳເນີນການກວດສອບເບື້ອງຕົ້ນ ສຳເລັດແລ້ວ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງເອົາຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ແລະ ບົດສັງເຂບ ພ້ອມທັງ ຊື່ພັນພືດທີ່ສະເໜີ ເຜີຍແຜ່ລົງໃນຈົດໝາຍ ເຫດທາງລັດຖະການກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ

ບຸກຄົນທີສາມ ສາມາດສະເໜີຄັດຄ້ານການຂໍຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບ ແຕ່ວັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການກວດສອບເນື້ອໃນ ຂອງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ ຕ້ອງໄດ້ມີການກວດສອບເນື້ອໃນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 69 ຫາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໃນການກວດສອບ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງໄດ້ປະສານງານກັບ ໜ່ວຍງານທົດ ລອງປູກພັນພືດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການທົດລອງປູກພັນພືດ ຫຼື ດຳເນີນການທົດລອງອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຊຶ່ງຜູ້ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການທົດລອງປູກພັນພືດ ຫຼື ພິຈາລະນາຜົນຂອງການທົດລອງການປູກ ຫຼື ການ ທົດລອງອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນຜ່ານມາແລ້ວ ຊຶ່ງມູນຄ່າໃນການດຳເນີນການທົດລອງປູກ ຫຼື ພິຈາລະນາຜົນຂອງການ ທົດລອງການປູກ ຫຼື ການທົດລອງອື່ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການກຳນົດຂອງແຕ່ລະສູນທົດລອງກະສິກຳ ຢູ່ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຕາມແຕ່ລະໄລຍະ.

ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອາດຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນັກປັບປຸງພັນພືດ ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຢູ່ປະເທດອື່ນ ຫຼື ອີງການຈັດຕັ້ງລະຫວ່າງລັດຖະບານ ຂະແໜງການ ອຸດ ສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສາມາດຮຽກຮ້ອງເອົາ ບົດລາຍງານການກວດສອບ ແລະ ເອົາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ເພື່ອນຳໃຊ້ ເຂົ້າໃນການກວດສອບ.

ມາດຕາ 81 (ປັບປຸງ) ການຈົດທະບຽນ

ພາຍຫຼັງການກວດສອບເນື້ອໃນແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍຈົດທະບຽນ ພັນພືດໃໝ່ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຈົດທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ, ບັນທຶກການຈົດທະບຽນ ແລ້ວເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບ ການຈົດທະບຽນພັນພືດໃໝ່.

ໝວດທີ 3
ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່

ມາດຕາ 82 (ປັບປຸງ) ສິດເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່

ເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່ ມີສິດດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳຕໍ່ໄປນີ້ ຕໍ່ກັບສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພືດ ໂດຍອີງຕາມ ມາດຕາ 85 ແລະ 86:

   1.1 ຜະລິດ, ຜະລິດຊ້ຳ (ຜະລິດແບບທະວີຄູນ);

   1.2 ສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນ;

   1.3 ສະເໜີຂາຍ;

   1.4 ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ;

   1.5 ສົ່ງອອກ;

   1.6 ນຳເຂົ້າ;

   1.7 ເກັບຮັກສາໄວ້ ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.6 ຂ້າງເທິງນີ້.

2. ນັກປັບປຸງພັນພືດ ມີສິດວາງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ຈຳກັດ ໃນການອະນຸຍາດຂອງຕົນ.ສິດຂອງເຈົ້າຂອງພັນພືດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອປົກປ້ອງຈາກການລະເມີດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ, ລວມທັງ ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

2. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ກ່ຽວກັບຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງໝົດຕົ້ນພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຕົ້ນພືດ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກການນຳໃຊ້ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພືດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ ມີໂອກາດທີ່ເໝາະສົມໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍພັນດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງຕາມ ມາດຕາ 85 ແລະ 86.

3. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1.1 ຫາ ຂໍ້ 1.7 ຂອງມາດຕານີ້ ສຳລັບຜະລິດຕະພັນທີ່ໄດ້ຈາກຜົນເກັບກ່ຽວໂດຍກົງທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຕາມບົດບັນຍັດໃນວັກທີ (2) ຂອງມາດຕານີ້ ຊຶ່ງຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ຜົນເກັບກ່ຽວດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກນັກປັບປຸງພັນພືດ, ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ ໄດ້ມີໂອກາດນຳໃຊ້ສິດຂອງຕົນຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວກ່ຽວກັບສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງຕາມ ມາດຕາ 85 ແລະ 86.

4. ບົດບັນຍັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຫາ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະນຳໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນ ຕໍ່ພັນພືດ ດັ່ງນີ້:

4.1 ພັນພືດ ຊຶ່ງຕົ້ນຕໍໄດ້ມາຈາກພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍພັນພືດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງນັ້ນ ໃນຕົວມັນເອງແມ່ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພັນພືດອື່ນ;

4.2 ພັນພືດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ຈາກພັນພືດທີ່ໄດ້ ຮັບການປົກປ້ອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

4.3 ພັນພືດ ທີ່ມີການຜະລິດຈາກການນຳໃຊ້ຄືນ ຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງວັກ 4 ຂອງມາດຕານີ້, ພັນພືດ ຕ້ອງຖືວ່າ ມີ ພັນທຸກຳ (Variety) ສຳຄັນໄດ້ມາຈາກພັນພືດອື່ນ ຊຶ່ງເປັນ ("ພັນພືດດັ້ງເດີມ") ເມື່ອ:

ກ. ເປັນພັນພືດທີ່ພັດທະນາມາຈົນມີພັນທຸກຳສຳຄັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພັນພືດດັ້ງເດີມ ຫຼື ມາຈາກພັນພືດທີ່ມີພັນທຸກຳສຳຄັນຂອງພັນພືດດັ້ງເດີມ ໂດຍຍັງຄົງມີການສະແດງອອກຄຸນລັກສະນະສຳຄັນທີ່ເປັນຜົນມາຈາກພັນທຸກຳ ຫຼື ການປະສົມເຂົ້າກັນຂອງພັນທຸກຳຂອງພັນພືດດັ້ງເດີມຢູ່;

ຂ. ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຈາກພັນພືດດັ້ງເດີມ; ແລະ

ຄ. ຍົກເວັ້ນ ສ່ວນແຕກຕ່າງທີ່ເປັນຜົນມາຈາກການກະທຳຂອງການປັບປຸງພັນທຸກຳດັ້ງເດີມ ໂດຍມີຄຸນລັກສະນະປັບເຂົ້າກັນກັບພັນພືດດັ້ງເດີມ ໂດຍຍັງຄົງມີການສະແດງອອກຄຸນລັກສະນະສຳຄັນທີ່ເປັນຜົນມາຈາກພັນທຸກຳ ຫຼື ການປະສົມເຂົ້າກັນຂອງພັນທຸກຳຂອງພັນພືດດັ້ງເດີມຢູ່.

5. ເຈົ້າຂອງພັນພືດ ສາມາດໄດ້ສິດຕໍ່ພັນພືດ ທີ່ໄດ້ມາຈາກພັນທຸກຳສ່ວນໃຫຍ່ຂອງພັນພືດດັ້ງເດີມ ເຊັ່ນ: ການຄັດເລືອກພັນພືດທີ່ມີໃນທຳມະຊາດ, ການເຮັດໃຫ້ພັນພືດກາຍພັນ, ການເພາະລ້ຽງເນື້ອເຍື່ອ (Somaclonal variant), ການຄັດເລືອກພັນພືດທີ່ແຕກຕ່າງປະສົມກັບພັນພືດດັ້ງເດີມ, ການປ່ຽນແປງພັນທາງວິສະວະກຳພັນທຸກຳ.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່

ອາຍຸການປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ ສຳລັບພືດຢືນຕົ້ນ ແລະ ຕົ້ນໝາກອະງຸ່ນ ແມ່ນມີກຳນົດ ຊາວຫ້າປີ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປັບປຸງພັນພືດເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ພັນພືດໃໝ່ປະເພດອື່ນ ແມ່ນມີກຳນົດ ຊາວປີ ນັບແຕ່ວັນມອບສິດໃຫ້ແກ່ ນັກປັບປຸງພັນພືດເປັນຕົ້ນໄປ.

ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງ ເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການລ່ວງໜ້າ ແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ການປົກປ້ອງຊື່ລາວ

ໃນໄລຍະເວລາ ລະຫວ່າງການພິມເຜີຍແຜ່ຄຳຮ້ອງຂໍສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ກັບການຮັບສິດນັ້ນ ເຈົ້າຂອງສິດຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຊົ່ວຄາວ ດ້ວຍຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມ ຈາກບຸກ ຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນການໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 4
ການຍົກເວັ້ນ ແລະ ການຈຳກັດ ຕໍ່ສິດຂອງເຈົ້າຂອງພັນພືດໃໝ່

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ການຍົກເວັ້ນ ຕໍ່ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະຖືກຍົກເວັ້ນ ເມື່ອມີ:

1. ການກະທຳ ເພື່ອຈຸດປະສົງສ່ວນຕົວ ຫຼື ບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ;
2. ການກະທຳ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
3. ການກະທຳ ເພື່ອປັບປຸງພັນພືດອື່ນ ແລະ ຍົກເວັ້ນ ການກະທຳທີ່ບັນຍັດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຫາ 3 ແລະ ບົດບັນຍັດ ໃນວັກ 4 ຂອງມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫາກຖືກນຳໃຊ້; ທີ່ກ່ຽວກັບພັນພືດອື່ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ກໍຕາມ, ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຕ້ອງບໍ່ກວມເອົາ ການນຳໃຊ້ ເພື່ອຂະຫຍາຍພັນຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ດິນຕົນເອງຂອງຊາວກະສິກອນ, ຜົນຜະລິດຈາກການເກັບກ່ຽວ ທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ມາຈາກການປູກໃນເນື້ອທີ່ດິນຂອງຕົນເອງ, ລວມທັງ ພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຫຼື ພັນພືດທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 4.1 ແລະ 4.2 ຂອງມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍຕ້ອງ ມີປະລິມານຈຳກັດທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ) ການສິ້ນສຸດສິດ ຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະສິ້ນສຸດລົງ ກ່ຽວກັບສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການ ປົກປ້ອງ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຈາກສ່ວນດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 4 ຂອງມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ ຂາຍ ຫຼື ຈຳໜ່າຍ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍນັກປັບປຸງພັນພືດ ຫຼື ຕາມການເຫັນດີຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຍົກເວັ້ນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍພັນພືດດັ່ງກ່າວຕື່ມອີກ;

2. ກ່ຽວກັບການສົ່ງອອກສ່ວນຂະຫຍາຍຂອງພັນພືດ ໄປຍັງປະເທດ ທີ່ບໍ່ປົກປ້ອງປະເພດ ຫຼື ຊະນິດພັນພືດດັ່ງກ່າວ ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສົ່ງອອກສ່ວນນັ້ນ ແມ່ນເພື່ອການບໍລິໂພກ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງວັກ 1 ມາດຕານີ້ ສ່ວນຂະຫຍາຍ ຂອງພັນພືດ ໝາຍເຖິງ:

1. ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນທຸກຊະນິດ;
2. ຜົນເກັບກ່ຽວ ລວມທັງໝົດຕົ້ນພືດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງ ຂອງຕົ້ນພືດ;
3. ຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ມາໂດຍກົງຈາກຜົນເກັບກ່ຽວ.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງທາງການຄ້າ

ການໃຫ້ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດແມ່ນແຕກຕ່າງຈາກມາດຕະການອື່ນໆ ໃນ ສປປ ລາວ ດ້ານການຜະລິດ, ການຢັ້ງຢືນ, ການຕະຫຼາດ, ການນຳເຂົ້າ ແລະ ການສົ່ງອອກ ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ເຊັ່ນ ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ແລະ ມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງດ້ານຊີວະພາບ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ມາດຕະການດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການບັງຄັບໃຊ້ບົດບັນຍັດໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ທີ່ເປັນໂມຄະ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະເປັນໂມຄະ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 70 ຫຼື 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດໃນເວລາມອບສິດໃຫ້ແກ່ນັກປັບປຸງພັນພືດ;
2. ໃນກໍລະນີທີ່ ການໃຫ້ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ແມ່ນອີງຕາມຂໍ້ມູນ ແລະ ເອກະສານຕົ້ນຕໍ ທີ່ ບໍ່ສອດຄ່ອງ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 72 ຫຼື 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງ ນັກປັບປຸງພັນພືດ ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນເວລາພິຈາລະນາການຈົດທະບຽນ; ຫຼື
3. ການມອບສິດນັກປັບປຸງພັນພືດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນທີ່ບໍ່ມີສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ໂອນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ມີສິດ.

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນໂມຄະ ແລະ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ການຖອນສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ອາດຖືກຖອນໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 72 ຫຼື 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ບໍ່ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ເອກະສານ ຫຼື ສ່ວນຂະຫຍາຍພັນພືດ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ເພື່ອທົດສອບການບຳລຸງຮັກສາພັນພືດ;

3. ບໍ່ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ເພື່ອຮັກສາອາຍຸການປົກປ້ອງສິດຂອງຕົນ;
4. ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຊື່ພັນພືດ ທີ່ເໝາະສົມອີກ ໃນກໍລະນີ ການກຳນົດຊື່ພັນພືດ ຖືກຍົກເລີກ ຫຼັງຈາກການມອບສິດໃຫ້.

ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຈະບໍ່ຖືກຖອນນອກຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ຫາ 4 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ການຈຳກັດສິດເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ

ໃນກໍລະນີ ມີຄວາມຈຳເປັນ ສຳລັບເຫດຜົນທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ,ລັດຖະບານ ສາມາດອອກແຈ້ງການອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ພັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ, ແຕ່ເຈົ້າຂອງສິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນທີ່ເໝາະສົມ.

ພາກທີ V
ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ໝວດທີ 1
ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 91 (ປັບປຸງ) ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ທຸກຜົນງານຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ທີ່ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ຢູ່ໃນຂົງເຂດສິລະປະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ເຖິງວ່າຜົນງານດັ່ງກ່າວ ຈະສະແດງອອກຢູ່ໃນລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດກໍຕາມ, ລິຂະສິດຈະໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ສຳລັບຜົນງານ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຕົ້ນຕໍ ມີດັ່ງນີ້:
   1.1. ຮູບແຕ້ມ (drawing), ຮູບວາດ (painting), ຮູບແກະສະຫຼັກ, ຮູບພິມຫີນ, ການເກັບຂິດ ລາຍພິມ ຫຼື ລາຍແພ ແລະ ຜົນງານວິຈິດຕະກຳ ອື່ນໆ;
   1.2. ຮູບປັ້ນ, ຮູບຄວັດຫີນ ແລະ ຜົນງານປະຕິມາກຳ ອື່ນໆ;
   1.3. ການອອກແບບອາຄານ ຫຼື ສິ່ງປຸກສ້າງ, ການອອກແບບຕົບແຕ່ງພາຍໃນ ພາຍນອກ ແລະ ຜົນງານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ອື່ນໆ;
   1.4. ຮູບຖ່າຍດ້ວຍວິທີການເຕັກນິກຕ່າງໆ ແລະ ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍຂັ້ນຕອນອານາລ໋ອກ (analogous process);
   1.5. ຮູບຈຳລອງ, ແຜນທີ່, ແຜນຜັງ, ຮູບສະເກັດ ຫຼື ຮູບສາມມິຕິ ກ່ຽວກັບ ພູມສາດ, ພູມປະເທດ, ງານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຫຼື ວິທະຍາສາດ;

1.6. ດົນຕີປະກອບບົດລະຄອນ, ແບບລະຄອນ<u>ກິກ</u> ຫຼື ລະຄອນຈັດສາກ, ການອອກແບບທ່າຟ້ອນ, ທ່າເຕັ້ນ ແລະ ຜົນງານອື່ນ ທີ່ປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອການສະແດງ;

1.7. ການປະກອບດົນຕີ ທີ່ມີ ຫຼື ບໍ່ມີ ເນື້ອຮ້ອງລວມຢູ່ນຳ ລວມເຖິງບົດເພງ ທີ່ໄດ້ແຍກ ແລະ ຮຽບຮຽງສຽງປະສານແລ້ວ;

1.8. ການບັນທຶກສຽງ;

1.9. ຜົນງານສິລະປະປັບໃຊ້;

1.10. ຟິມ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາອື່ນໆ ຫຼື ຜົນງານທີ່ສະແດງອອກ ດ້ວຍການລຳດັບພາບ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ເປັນຮູບເງົາ ແລະ ສາມາດບັນທຶກລົງໃສ່ວັດສະດຸອື່ນໆ ທີ່ສາມາດນຳອອກສາຍຕໍ່ເນື່ອງໄດ້ຄືກັນ ລວມທັງສຽງປະກອບໃນຜົນງານນັ້ນ.

2. ຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຕົ້ນຕໍ ມີດັ່ງນີ້:

2.1. ປຶ້ມອ່ານ, ວິທະຍານິພົນ, ແຜ່ນພັບ, ວາລະສານ, ສິ່ງພິມ, ແລະ ສິ່ງຂີດຂຽນອື່ນໆ;

2.2. ບົດປາຖະກະຖາ, ບົດຄຳເຫັນ, ສຸນທອນພົດ, ບົດຄຳສອນ, ບົດສອນ ແລະ ບົດເວົ້າ ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ມີການບັນທຶກ;

2.3. ບົດລະຄອນ, ບົດເລື່ອງ, ບົດກະວີ;

2.4. ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ລວມທັງ ພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (source code) ແລະ ພາສາວັດຖຸ (object code).

3. ການລວບລວມຜົນງານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ເປັນຕົ້ນ ສາລານຸກົມ, ການລວບລວມບົດປະພັນ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ວຍການຈັດລຽງ, ການຄັດເລືອກ, ການລວບລວມບັນດາຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເຂົ້າກັນ ເປັນການປະດິດຄິດແຕ່ງທາງປັນຍາ.

ຜົນງານໃດໜຶ່ງ ຈະຖືວ່າໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຂຶ້ນ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ບັນທຶກລົງໃນ<u>ຮູບແບບ</u>ວັດຖຸ<u>ໃດໜຶ່ງ</u>ທີ່ຈັບບາຍໄດ້ <u>ຫຼື ຮູບແບບເອເລັກໂຕຣນິກ</u>.

ມາດຕາ <u>92 (ປັບປຸງ)</u> ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ

ຜົນງານທີ່ສືບເນື່ອງຈາກລິຂະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ຄືກັບຜົນງານສະບັບ<u>ຕົ້ນ</u> ໂດຍປາສະຈາກການສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ຊຶ່ງເປັນຜົນງານ ທີ່ນຳມາເປັນພື້ນຖານໃນການສ້າງຜົນງານສືບເນື່ອງ.

ມາດຕາ <u>93</u> ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ

ສິ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງເປັນລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂ່າວປະຈຳວັນ ຫຼື ເຫດການຕົວຈິງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະເປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ;
2. ຄວາມຄິດ, ຂັ້ນຕອນ, ກຳມະວິທີ, ວິທີການປະຕິບັດ ຫຼື ຫຼັກການຄະນິດສາດ;

3. ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ, ລະບຽບການປົກຄອງ, ເອກະສານທາງດ້ານຕຸລາການ ແລະ ເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ ທີ່ແປເປັນທາງການ.

ໝວດທີ 2
ການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 94 ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ ລວມມີນັກສະແດງ, ນັກຮ້ອງ, ນັກດົນຕີ, ນັກຟ້ອນ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ສະແດງ, ຮ້ອງເພງ , ເລົ່າ, ຫຼິ້ນ ໃນຮູບແບບຂອງຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ແລະ ວັນນະກຳ ຫຼື ການສະແດງອອກທາງວັດທະນະທຳພື້ນບ້ານ;
2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກຄັ້ງທຳອິດຂອງການສະແດງໃດໜຶ່ງ ຫຼື ສຽງອື່ນໆ ຫຼື ການນຳສະເໜີ ບັນດາສຽງອື່ນໆທີ່ປະກອບໃນການສະແດງ;
3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ໄດ້ມີການ ຮັບສົ່ງສັນຍານ ສຽງ ຫຼື ພາບ ແລະ ສຽງ ຜ່ານລະບົບໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ສູ່ສາທາລະນະຊົນ.

ມາດຕາ 95 ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ

ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງ:
   - 1.1 ການສະແດງຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
   - 1.2 ການສະແດງຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
   - 1.3 ການສະແດງທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
2. ການບັນທຶກສຽງ:
   - 2.1 ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ;
   - 2.2 ການບັນທຶກສຽງຂອງຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ຜະລິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;
   - 2.3 ການບັນທຶກສຽງທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ:

3.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຜູ້ບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ມີສຳນັກງານໃຫຍ່ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

3.2. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ສົ່ງຈາກເຄື່ອງຮັບສົ່ງສັນຍານ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ;

3.3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

4. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ:

4.1. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດຂອງພົນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ເປັນປະຈຳ ໃນ ສປປ ລາວ;

4.2. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດຂອງຄົນຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

4.3. ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ທີ່ຖືກປົກປ້ອງພາຍໃຕ້ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ການສະແດງ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ລາຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1, 2, 3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງ ຕໍ່ຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ.

ໝວດທີ 3
ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 96 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງຂໍ້ມູນ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິດທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທັນທີ ເມື່ອໄດ້ມີການປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານນັ້ນຂຶ້ນມາ ໂດຍບໍ່ມີການຈົດທະບຽນ ແຕ່ສາມາດແຈ້ງສິດນັ້ນໄວ້ນຳ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຫຼື ເປັນຂໍ້ມູນໄວ້.

ມາດຕາ 97 (ປັບປຸງ) ການບັນທຶກການແຈ້ງ ລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດແລ້ວ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງບັນທຶກການແຈ້ງດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນໃຫ້ ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ ຖ້າຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວຫາກຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃບຢັ້ງຢືນການແຈ້ງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕ້ອງບົ່ງບອກຊື່ເຈົ້າຂອງຜົນງານ, ຊື່ຜົນງານ ພ້ອມວັນເດືອນປີສ້າງຜົນງານ ແຕ່ບໍ່ເປັນການໃຫ້ສິດໃດໆ ແກ່ຜູ້ແຈ້ງ.

ໝວດທີ 4
ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ມາດຕາ 98 (ປັບປຸງ) ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານກ່ຽວກັບວັນນະກຳ, ສິລະປະກຳ ແລະ ວິທະຍາສາດ ແມ່ນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ. ເມື່ອມີການສ້າງຜົນງານຮ່ວມກັນ ກໍຈະໄດ້ຮັບສິດຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງດ້ວຍກັນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ໃນກໍລະນີຜົນງານ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍການວ່າຈ້າງ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດໃນຜົນງານດັ່ງກ່າວ ກໍແມ່ນຜູ້ວ່າຈ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ ຕໍ່ ລິຂະສິດ ທີ່ເປັນສິດດ້ານເສດຖະກິດ ດ້ວຍການ ຊື້-ຂາຍ, ມອບໂອນ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ດ້ວຍການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບກຳມະສິດ ຕໍ່ລິຂະສິດ ທີ່ເປັນສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ ລວມທັງ ສັນຍາວ່າຈ້າງແຮງງານ ເພື່ອສ້າງຜົນງານ ແລະ/ຫຼື ບັນທຶກສຽງ-ພາບ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ ໃນນາມຕົນເອງ ແລະ ກໍຈະມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກສິດ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 99 (ປັບປຸງ) ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ

ຜູ້ປະກອບສ່ວນ ຢ່າງມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຊຶ່ງມີຜູ້ອຳນວຍການສ້າງ, ຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງົາ, ຜູ້ໃຫ້ສຽງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ບັນນາທິການ, ຜູ້ຮຽບຮຽງ, ນັກສະແດງ, ຜູ້ຄວບຄຸມການສະແດງ, ຜູ້ປະພັນ, ຜູ້ຈັດສາກ, ຜູ້ຄວບຄຸມສຽງ, ຜູ້ຄວບຄຸມແສງ, ຜູ້ອອກແບບສະຖານທີ່ຖ່າຍທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຄື່ອງມືຖ່າຍທຳ, ຜູ້ຈັດການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ປະກອບສ່ວນໃນວຽກດັ່ງກ່າວ ຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ມີການປະດິດແຕ່ງຮ່ວມ ໃນຜົນງານການສະແດງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ.

ຜູ້ປະກອບສ່ວນໃນການປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການບົ່ງຊື່ຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃສ່ໃນຜົນງານທີ່ຕົນເອງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມສ້າງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີເງື່ອນໄຂອື່ນ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ບົ່ງຊື່ນັ້ນໄດ້.

ເຖິງວ່າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ກໍຕາມ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຜູ້ຮ່ວມປະດິດແຕ່ງເຫຼົ່ານີ້ ກໍຈະບໍ່ມີສິດຄັດຄ້ານ ການຜະລິດຊ້ຳ, ການແຈກຢາຍ, ການສະແດງ, ການສື່ສານຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ, ການອອກອາກາດ ຫຼື ການສື່ສານ ໃນຮູບແບບອື່ນໆ ຫຼື ການແປເນື້ອໃນຄຳເວົ້າ ຫຼື ການພາກສຽງ ເຂົ້າໃນຜົນງານ. ເນື້ອໃນຂອງວັກນີ້ ບໍ່ໃຫ້ນຳໃຊ້ ຕໍ່ຜູ້ສ້າງບົດຮູບເງົາ, ຜູ້ໃຫ້ສຽງປະກອບ ແລະ ຜູ້ສ້າງຜົນງານດ້ານດົນຕີ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນຮູບເງົາ ຫຼື ຕໍ່ຜູ້ອຳນວຍການສ້າງຮູບເງົາ.

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ມີສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ເປີດເຜີຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຜົນງານ ຄັ້ງທຳອິດ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຜູ້ກ່ຽວ ຫາກໄດ້ມອບສິດນີ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້ຫຼັງຈາກການເສຍຊີວິດຂອງຕົນ;
2. ອ້າງອີງ ດ້ວຍເຫດຜົນ:
    2.1 ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານ;
    2.2 ມີຊື່ ຂອງຕົນເອງ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເວລາມີການນຳໃຊ້ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
    2.3 ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ຫຼື ຈັດພິມຜົນງານ ໂດຍບໍ່ໃສ່ຊື່ຂອງຕົນ;
    2.4 ຄັດຄ້ານ ການໃສ່ຊື່ຜູ້ອື່ນ ໃນຜົນງານຂອງຕົນ;
    2.5 ຄັດຄ້ານ ການແອບອ້າງນຳໃຊ້ຊື່ຂອງຕົນ ໄປໃສ່ຜົນງານອື່ນ ທີ່ຕົນບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ຜົນງານທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ດັດແກ້;
3. ຄັດຄ້ານການບິດເບືອນ, ການຕັດຮອນ, ການດັດແກ້ ຫຼື ການກະທຳອື່ນ ຕໍ່ຜົນງານ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ກຽດ ຫຼື ຊື່ສຽງ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ.

ຜູ້ທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານ ແຕ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຊື່ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ເປັນເຈົ້າຂອງສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜົນງານນັ້ນ ກໍຈະມີສິດເຊັ່ນດຽວກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ບໍ່ສາມາດມອບໂອນໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ໄດ້ເປັນເຈົ້າຂອງສິດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ກໍຕາມ, ແຕ່ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 2.1, 2.2, 2.3 ແລະ ຂໍ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະສືບຕໍ່ໄປຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ກາຍເປັນຂອງສາທາລະນະຊົນ. ສ່ວນສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 2.4, 2.5 ແລະ ວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ບຸກຄົນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບສິດດັ່ງກ່າວ ສາມາດນຳໃຊ້ສິດນັ້ນ ໂດຍບໍ່ມີກຳນົດເວລາ.

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ໃນຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ສະສົມ ທ້ອນໂຮມຜົນງານ;
2. ຜະລິດຊ້ຳ ຜົນງານ ບໍ່ວ່າໃນລັກສະນະ ຫຼື ໃນຮູບແບບໃດກໍຕາມ ລວມທັງຈໍລະຈອນແຈກຢາຍສຳເນົາຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
3. ແປຜົນງານ;
4. ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຜົນງານ;
5. ສື່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານ ທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊ້ຳ ຜົນງານ;
6. ສື່ສານ ຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍໂທລະໂຄ່ງ ຫຼື ເຄື່ອງສົ່ງສັນຍານດ້ວຍລະບົບທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ດ້ວຍສັນຍານ, ດ້ວຍສຽງ ຫຼື ພາບ.

ໃນກໍລະນີ ບໍ່ມີການກຳນົດສະເພາະກ່ຽວກັບ ການອະນຸຍາດ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ຕາມຂໍ້ 4 ຂອງ ມາດຕານີ້ ຈະບໍ່ຖື ວ່າເປັນການອະນຸຍາດໃຫ້ບັນທຶກ ດ້ວຍເຄື່ອງບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບ ຕໍ່ຜົນງານການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ສຳລັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ເລົ່າຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການເລົ່າຄືນຜົນງານ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການສື່ສານອື່ນໃດໜຶ່ງ;
3. ແປການເລົ່າຄືນຜົນງານ.

ສຳລັບການສະແດງລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ ແລະ ຜົນງານດ້ານດົນຕີນັ້ນ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ສະແດງຜົນງານຕໍ່ ສາທາລະນະຊົນ ລວມທັງການສະແດງຜົນງານ ດ້ວຍວິການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານຜົນງານການສະແດງ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;
3. ແປຜົນງານການສະແດງ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດັດແກ້, ປັບປຸງ ຫຼື ຈັດລຽງຜົນງານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ດັດແກ້ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ-ລະຄອນ ແລະ ຜະລິດຊໍ້າຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ແລະ ແຈກຢາຍຜົນງານ ທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊໍ້າ;
2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບການສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ຜົນງານທີ່ໄດ້ຮັບການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊໍ້າ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ຜະລິດຊໍ້າ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ ຂອງຜົນງານການບັນທຶກສຽງ, ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ຫຼື ສິ່ງອື່ນໆ;
2. ນຳເຂົ້າມາຍັງ ສປປ ລາວ ສຳເນົາຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ເຖິງວ່າຜູ້ຖືສິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຈຳໜ່າຍສຳເນົາດັ່ງກ່າວ ຢູ່ທ້ອງຕະຫຼາດແລ້ວກໍຕາມ;
3. ສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານໃດໜຶ່ງຂອງຕົນ;
4. ແຈກຢາຍຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ແລະ ສຳເນົາການບັນທຶກສຽງແຕ່ລະອັນ ໃຫ້ສາທາລະນະຊົນຄັ້ງທຳອິດ ດ້ວຍການຂາຍ, ການໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ດ້ວຍວິທີການອື່ນ;

5. ໃຫ້ເຊົ່າ ຫຼື ໃຫ້ຢືມ ຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາ ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ, ຜົນງານການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານດົນຕີທີ່ຢູ່ໃນຮູບແບບຂອງໂນດເພງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ານການຄ້າ;
6. ນຳໃຊ້ສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 4 ຂອງວັກນີ້ ສຳລັບໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນ ຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີ ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຫາກບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ ຕົ້ນຕໍຂອງການໃຫ້ເຊົ່າ. ການເອົາຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ໄປວາງຕະຫຼາດ ດ້ວຍການເຫັນດີຂອງຜູ້ຖືສິດ ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ສິດໃນການໃຫ້ເຊົ່ານັ້ນໝົດໄປ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ບໍ່ສາມາດສະກັດກັ້ນການນຳເຂົ້າ ຫຼື ການສົ່ງອອກຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຫຼື ສຳເນົາຜົນງານ ຊຶ່ງໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ດ້ວຍການອະນຸຍາດຂອງຕົນ;

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊ້ຳຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ແລະ ສິດໃນການແຈກຢາຍຜົນງານດັ່ງກ່າວ ທີ່ໄດ້ມີການດັດແກ້ ຫຼື ໄດ້ຜະລິດຊ້ຳ;
2. ສະແດງ ຫຼື ສື່ສານຜົນງານທີ່ໄດ້ດັດແກ້ ຫຼື ຜະລິດຊ້ຳ ຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການດັດແກ້ ຈາກຜົນງານ ດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ໃຫ້ເປັນຮູບແບບດ້ານສິລະປະກຳອື່ນ ໃນການຜະລິດຜົນງານດ້ານຮູບເງົາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ ໂດຍບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ການນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ-ການສ້າງຮູບເງົາດັ່ງກ່າວ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ຂອງຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ, ລະຄອນ, ລະຄອນ-ດົນຕີ, ຜົນງານດ້ານດົນຕີ, ການເຕັ້ນ, ລະຄອນກົກ, ພາບນິ້ງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບ ລວມທັງຮູບພາບ, ພາບນິ້ງ ຫຼື ຜົນງານດ້ານສຽງ-ພາບອື່ນໆ ຂອງບຸກຄົນ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການດຳເນີນ ຫຼື ການອະນຸຍາດໃຫ້:

1. ສະແດງຜົນງານ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍວິທີການ ຫຼື ຂະບວນການໃດໜຶ່ງ ໂດຍສະເພາະ ເມື່ອມີການບັນທຶກສຽງ ເພື່ອສະແດງຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ດ້ວຍວິທີການຖ່າຍທອດສຽງ ຜ່ານທາງລະບົບການສື່ສານໃດໜຶ່ງ;
2. ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ ຜົນງານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ;
3. ແປຜົນງານ ການສະແດງ.

ມາດຕາ 102 ການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ແລະ ສິດດ້ານເສດຖະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 100 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ. ການດຳເນີນການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການໃດໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 101 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ. ການດຳເນີນການ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືເປັນການລະເມີດສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ.

ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ມີສິດປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນຕາມກົດໝາຍ ຈາກການລະເມີດສິດ ດ້ານຈາລິຍະທຳ ຫຼື ດ້ານເສດຖະກິດ ເຊັ່ນ: ສິດໃນການຮ້ອງຟ້ອງ, ສິດໃນການໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍ ຈາກຄວາມເສຍຫາຍທີ່ຜູ້ອື່ນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 103 (ປັບປຸງ) ລິຂະສິດຕໍ່ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແລະ ການລວບລວມຂໍ້ມູນ

ໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແມ່ນ ຊຸດຄຳສັ່ງ ຫຼື ສິ່ງໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳໄປໃຊ້ກັບເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງນັ້ນທຳງານ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ບໍ່ວ່າພາສາໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຈະມີລັກສະນະໃດກໍຕາມ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ຈະຢູ່ໃນຮູບແບບພາສາຕົ້ນກຳເນີດ (Source code) ຫຼື ພາສາວັດຖຸ (Object code) ກໍໄດ້.

ການລວບລວມຂໍ້ມູນ ແມ່ນ ການທ້ອນໂຮມຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ບໍ່ວ່າຈະອ່ານດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ຫຼື ໃນຮູບແບບອື່ນ ຊຶ່ງເຫດຜົນໃນການຄັດເລືອກ ຫຼື ການຈັດລຽງເນື້ອໃນ ແມ່ນເພື່ອປະກອບເຂົ້າກັນໃຫ້ເປັນການປະດິດຄິດແຕ່ງທາງປັນຍາ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຄືກັນກັບຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ. ການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ຂອງການລວບລວມຂໍ້ມູນ ບໍ່ໃຫ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນເອງ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ລິຂະສິດ ຂອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ວັດຖຸນັ້ນ.

ມາດຕາ 104 ຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ

ຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສ້າງຜົນງານຕົ້ນສະບັບ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ອັນດຽວກັນ ແລະ ໃນການສືບຕໍ່ສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ດັ່ງກ່າວ.

ການສະສົມຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ພື້ນເມືອງ ຈະໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໂດຍບໍ່ແຕະຕ້ອງສິດຂອງຜູ້ອື່ນ ໃນການສະສົມຜົນງານ ທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ສືບຕໍ່ບອກເລົ່າເລື່ອງ ຫຼື ຜະລິດຊ້ຳ, ປັບປ່ຽນ ຫຼື ຂາຍຜົນງານພື້ນເມືອງ ຢູ່ໃນການສະສົມດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 5
ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 105 (ປັບປຸງ) ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ສະແດງ;
2. ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;
3. ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 106 (ປັບປຸງ) ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບສິດດ້ານເສດຖະກິດຂອງຜູ້ສະແດງ ເຖິງວ່າຫຼັງຈາກຜູ້ສະແດງໄດ້ມີການໂອນສິດດັ່ງກ່າວແລ້ວກໍຕາມ ໂດຍອີງໃສ່ການສະແດງສົດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ຫຼື ການສະແດງທີ່ມີການບັນທຶກສຽງ, ຜູ້ກ່ຽວຍັງມີສິດ ທີ່ຈະອ້າງເຖິງສິດໃນການສະແດງຂອງຕົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ບໍ່ສາມາດບົ່ງຊື່ຜູ້ສະແດງໄດ້, ແລະ ມີສິດຄັດຄ້ານການບິດເບືອນ, ການຕັດຮອນ ຫຼື ການດັດແກ້ອື່ນ ຕໍ່ການສະແດງຂອງຕົນ ຊຶ່ງຈະສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ກຽດ ແລະ ຊື່ສຽງ ຂອງຜູ້ສະແດງ.

ພາຍຫຼັງຜູ້ສະແດງໄດ້ເສຍຊີວິດແລ້ວ ສິດດ້ານຈາລິຍະທຳຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະຮັກສາໄວ້ຈົນກວ່າສິດດ້ານເສດຖະກິດຈະສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ກໍຈະສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ຖ້າຫາກຜູ້ກ່ຽວບໍ່ໄດ້ມອບສິດດັ່ງກ່າວໃຫ້ຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 107 ສິດດ້ານເສດຖະກິດ ຂອງຜູ້ສະແດງ

ຜູ້ສະແດງ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການສະແດງສົດ
   1.1. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ການສື່ສານ ການສະແດງສົດ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການສະແດງນັ້ນ ໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລ້ວ;
   1.2. ການບັນທຶກ ການສະແດງສົດ.
2. ການຜະລິດຊ້ຳການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;
3. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສຳເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກຳມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກຳມະສິດ ຕໍ່ການສະແດງທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ຖືກໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ສະແດງ;
4. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາ ຂອງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ສະແດງໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍການບັນທຶກສຽງ ແລ້ວກໍຕາມ;
5. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສະແດງ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;
6. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບ ຜົນງານການສະແດງຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 108 ສິດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ

ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການກະທຳ ດັ່ງນີ້:

1. ການຜະລິດຊ້ຳການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມດ້ວຍລັກສະນະ ຫຼື ຮູບແບບໃດໜຶ່ງ;
2. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງສະບັບຕົ້ນ ຫຼື ສະບັບສຳເນົາ ໂດຍຜ່ານການຂາຍ ຫຼື ໂອນກຳມະສິດ ແຕ່ສິດດັ່ງກ່າວບໍ່ກວມເອົາການຂາຍ ຫຼື ການໂອນກຳມະສິດ ຕໍ່ການບັນທຶກສຽງ ທີ່ເປັນສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາອັນດຽວກັນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ໄດ້ຖືກໂອນຕາມການອະນຸຍາດຂອງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ;
3. ການໃຫ້ເຊົ່າ ສະບັບຕົ້ນ ແລະ ສະບັບສຳເນົາ ຂອງການບັນທຶກສຽງ ແກ່ສາທາລະນະຊົນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດທາງການຄ້າ ເຖິງວ່າຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໄດ້ແຈກຢາຍ ຫຼື ອະນຸຍາດໃຫ້ແຈກຢາຍ ການບັນທຶກສຽງ ແລ້ວກໍຕາມ;
4. ການເຮັດໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການບັນທຶກສຽງ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ໃນເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນ ສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້;
5. ການໂອນສິດ ກ່ຽວກັບການບັນທຶກສຽງ ຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ມາດຕາ 109 ສິດຂອງຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ

ຜູ້ສະແດງ ແລະ ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ມີສິດໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນຢ່າງເໝາະສົມຄັ້ງດຽວ ສຳລັບການນຳໃຊ້ການບັນທຶກສຽງ ທັງທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ທີ່ໄດ້ນຳອອກເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານໃດໜຶ່ງຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ. ການບັນທຶກສຽງທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໂດຍຜ່ານລະບົບສື່ສານທີ່ໃຊ້ສາຍ ຫຼື ບໍ່ໃຊ້ສາຍ ຈາກສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາທີ່ສາທາລະນະຊົນສາມາດເລືອກເອົາເອງໄດ້ ຈະຖືວ່າເປັນການເຜີຍແຜ່ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ.

ສຳລັບຄ່າຕອບແທນນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງ ຜູ້ສະແດງກັບຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ.

ມາດຕາ 110 ສິດຂອງຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ

ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ມີສິດແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ໃນການອະນຸຍາດ ໃຫ້ດຳເນີນການຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນທຶກການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
2. ການຜະລິດຊ້ຳ ການບັນທຶກຂອງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຂອງຕົນ;
3. ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຊ້ຳ ຂອງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ດ້ວຍລະບົບສື່ສານທີ່ບໍ່ໃຊ້ສາຍ;
4. ການສື່ສານ ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບຕໍ່ສາທາລະນະຊົນທາງໂທລະພາບ;
5. ການໂອນສິດ ຕໍ່ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຂອງຕົນຢ່າງເສລີ ດ້ວຍສັນຍາ ຫຼື ການສືບທອດມູນມໍຣະດົກ.

ສຳລັບຄ່າຕອບແທນນັ້ນ ແມ່ນຂຶ້ນກັບການຕົກລົງລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ.

ມາດຕາ 111 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ຂໍ້ບັນຍັດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 102 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສາມາດປະຕິບັດຄືກັນ ກັບສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງຜູ້ສະແດງ, ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ-ພາບ, ຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການ-ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 106, 107, 108, 109 ແລະ 110 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 6

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 112 (ປັບປຸງ)ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ໃຫ້ນັບແຕ່ວັນປະດິດຄິດແຕ່ງຜົນງານຂຶ້ນ ແລະ ສືບຕໍ່ໄປຈົນຮອດວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ມີຫຼາຍຄົນຮ່ວມກັນ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ຫຼັງຈາກວັນເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ຮ່ວມປະດິດຄິດແຕ່ງຜູ້ສຸດທ້າຍ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ;
2. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີທີ່ຜົນງານ ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ, ແຕ່ອາຍຸການປົກປ້ອງນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຖ້າຫາກວ່າ:
    - 2.1. ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ໂດຍຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຊຶ່ງຮູ້ແນ່ ນອນວ່າແມ່ນຜູ້ກ່ຽວເອງ;
    - 2.2. ເຈົ້າຂອງຜົນງານ ທີ່ໃຊ້ນາມແຝງ ຫຼື ນາມປາກກາ ໄດ້ເປີດເຜີຍຕົນເອງ ໃນໄລຍະທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ.
3. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີຜົນງານໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ສູ່ສາທາລະນະຊົນຄັ້ງທຳອິດ ສຳລັບຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ໂດຍການອະນຸຍາດຈາກ ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ແຕ່ຖ້າຫາກບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນພາຍໃນໄລຍະ ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີສ້າງຜົນງານ ອາຍຸການປົກປ້ອງ ແມ່ນ ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນທີສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
4. ສາມສິບປີນັບແຕ່ວັນສ້າງຜົນງານ ສຳລັບສິລະປະປັບໃຊ້ ແລະ ຮູບຖ່າຍ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ສັນຍາ ທີ່ໄດ້ຮ່ວມເຊັນນຳກັນ ອາຍຸການປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແມ່ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ຫຼື ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 113 ອາຍຸການປົກປ້ອງ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ອາຍຸການປົກປ້ອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການສະແດງເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ສະແດງ ຊຶ່ງການສະແດງນັ້ນໄດ້ບັນທຶກສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນ;
2. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນມີການບັນທຶກສຽງ ຄັ້ງທຳອິດເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບຜູ້ຜະລິດ ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຊຶ່ງການບັນທຶກສຽງນັ້ນໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມີການເຜີຍແຜ່ຜົນງານນັ້ນ ໃນໄລຍະ ຫ້າສິບປີ ຈາກວັນບັນທຶກສຽງ, ອາຍຸການປົກປ້ອງການບັນທຶກສຽງນັ້ນ ຈະສິ້ນສຸດລົງພາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂອງປີປະຕິທິນຂອງປີທີ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງໄດ້ມີການບັນທຶກສຽງແລ້ວ;
3. ຫ້າສິບປີ ນັບແຕ່ວັນກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ສຳລັບຜູ້ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ອົງການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ແລະ ຈະສິ້ນສຸດລົງໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງປີປະຕິທິນ ຂອງປີທີ ຫ້າສິບ ຊຶ່ງລາຍການໄດ້ມີການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຄັ້ງທຳອິດແລ້ວ.

ໝວດທີ 7
ການຈຳກັດ ແລະ ພັນທະ ຕໍ່ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ມາດຕາ 114 (ປັບປຸງ) ການກະທຳ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ການອ້າງອີງຜົນງານ ທີ່ໄດ້ເປີດເຜີຍສູ່ສາທາລະນະຊົນແລ້ວ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ ການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຂອບເຂດຂອງການອ້າງອີງນັ້ນ ບໍ່ເໜືອຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ຊີ້ແຈງ ໃນຈຸດປະສົງລວມທັງການອ້າງອີງ ໃນໜັງສືພິມ ແລະ ວາລະສານຕ່າງໆ ໃນຮູບແບບການສະຫຼຸບຂ່າວ;
2. ການໃຊ້ປະໂຫຍດຂອງຜົນງານດ້ານ ສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອປະກອບໃສ່ສິ່ງພິມ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການບັນທຶກສຽງ ຫຼື ພາບ ເພື່ອການສິດສອນ ຫຼື ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແຕ່ການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດ;
3. ການຜະລິດຊ້ຳ ຮູບພາບຂອງຜົນງານດ້ານວິຈິດສິນ, ພາບຖ່າຍ ແລະ ຜົນງານ ດ້ານສິລະປະອື່ນໆ ແລະ ຜົນງານດ້ານສິລະປະປັບໃຊ້ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ ແຕ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວຕ້ອງໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່, ຖືກນຳສະເໜີສູ່ສາທາລະນະຊົນ ຫຼື ສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ຮູ້ກ່ອນແລ້ວ ຊຶ່ງການຜະລິດຊ້ຳດັ່ງກ່າວ ມີຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕໍ່ຜົນງານດັ່ງກ່າວ ແລະ ບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງ ຂອງຜົນງານດ້ານການຖ່າຍຮູບ ຫຼື ການຖ່າຍຮູບເງົາ;
4. ການແປຜົນງານດ້ານວັນນະກຳ ເປັນຕົວໜັງສືນູນ ຫຼື ເປັນຕົວໜັງສືອື່ນໆ ສຳລັບ ຄົນພິການທາງສາຍຕາ;
5. ການຜະລິດຊ້ຳໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະການນຳໃຊ້ປົກກະຕິຂອງໂປຣແກຣມຄອມພິວເຕີ ແຕ່ການນຳໃຊ້ໂປຣແກຣມນັ້ນ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ;

6. ການຜະລິດຊ້ຳຜົນງານ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ເພື່ອສຳຮອງ ຫຼື ເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນ ຫຼື ເພື່ອປ່ຽນແທນຜົນງານ ທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ສູນຫາຍ, ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ໃນການນຳໃຊ້ຜົນງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ຕ້ອງໄດ້ ບົ່ງບອກທີ່ມາ ແລະ ຊື່ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດຕົ້ນສະບັບ.

ການກະທຳ ທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດແລະ ບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າຕອບແທນ, ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ພ້ອມທັງບົ່ງບອກທີ່ມາຂອງການຜະລິດຊ້ຳ ບົດຄວາມຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບເສດຖະກິດ, ການເມືອງ ຫຼື ສາສະໜາ ໂດຍສື່, ດ້ວຍການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນໜັງສືພິມ ຫຼື ວາລະສານ.

ຜົນງານດ້ານສິລະປະກຳ ຫຼື ວັນນະກຳ ທີ່ໄດ້ເຫັນ ຫຼື ໄດ້ຍິນໃນເຫດການກຳລັງເກີດຂຶ້ນ ສາມາດຜະລິດຊ້ຳ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນໄດ້ ເພື່ອລາຍງານເຫດການດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍການຖ່າຍຮູບ, ການຖ່າຍຮູບເງົາ, ການກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ ຫຼື ການສື່ສານຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ດ້ວຍການໃຊ້ສາຍ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ສາຍ.

ການກະທຳຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງບໍ່ຂັດກັບການສະແຫວງຫາຜົນປະໂຫຍດປົກກະຕິຂອງຜົນງານ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ສ້າງຜົນເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຖືສິດ.

ການຈະກຳນົດວ່າ ການນຳໃຊ້ໃດໜຶ່ງ ເປັນການນຳໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ນັ້ນ ຕ້ອງອີງຕາມ ສະພາບການຕົວຈິງ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ການກຳນົດ ໃນມາດຕານີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ສຳລັບ:

1. ການຜະລິດຊ້ຳຂອງຜົນງານດ້ານສະຖາປັດຕະຍະກຳ ລວມທັງການສ້າງຜົນງານດັ່ງກ່າວ;
2. ການຜະລິດຊ້ຳ ດ້ວຍການຫຼີກບັນດາມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ໃຊ້ປົກປ້ອງລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ.

ມາດຕາ 115 ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງດຽວກັນກັບ ການຈຳກັດ ແລະ ການຍົກເວັ້ນຕໍ່ລິຂະສິດ.

ມາດຕາ 116 (ປັບປຸງ) ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ພັນທະ ຂອງເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງດຽວກັນກັບ ມາດຕາ 63 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 8
ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ມາດຕາ 117 (ປັບປຸງ) ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ແມ່ນ ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຕາມການຕົກລົງໃນກຸ່ມຂອງບັນດາ ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ, ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ເພື່ອດໍາເນີນກິດຈະກໍາຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດຂອງຕົນ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.

ມາດຕາ 118 (ປັບປຸງ) ພາລະບົດບາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດ ແບບລວມໝູ່ ມີພາລະບົດບາດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນນາມຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ;
2. ~~1.~~2., ເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ, ເຈົ້າຂອງສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ, ເຈລະຈາການໃຫ້ອະນຸຍາດນໍາໃຊ້, ເກັບຄ່າຕອບແທນໃນນາມຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ແບ່ງປັນ ແລະ ແຈກຢາຍຄ່າລິຂະສິດ, ຄ່າຕອບແທນ ລວມທັງ ຜົນປະໂຫຍດອື່ນທີ່ເປັນວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ຈາກການອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານັ້ນ;
3. ~~2.~~3. ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງສະມາຊິກ ລວມທັງ ເປັນຕົວແທນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ເທິງນີ້ ໃນການໄກ່ເກ່ຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ແລະ ການດໍາເນີນຄະດີ ໃນນາມຂອງບຸກຄົນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 119 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່

ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງກິດຈະກໍາທີ່ສົ່ງເສີມການປະດິດຄິດແຕ່ງ ແລະ ກິດຈະກໍາອື່ນ ທາງສັງຄົມ;
2. ຮ່ວມມື ກັບອົງການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ພົວພັນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນໃນວຽກງານປົກປ້ອງ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ;
3. ເຮັດບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງແບບລວມໝູ່ ຕໍ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ;
4. ມີສິດ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມບົດບັນຍັດຕ່າງໆຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VI
ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ

ໝວດທີ 1
ການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ

ມາດຕາ 120 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ

ການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແມ່ນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 56 ຫາ 62 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 1 ເທິງນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດທີ່ຮ້ອງຂໍເອົານັ້ນ ໃຊ້ບໍ່ໄດ້ ຍ້ອນບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນໃນການປົກປ້ອງ;
2. ອາຍຸການປົກປ້ອງ ຫຼື ສິດນັ້ນໄດ້ໝົດ ຫຼື ສິ້ນສຸດແລ້ວ;
3. ໃນກໍລະນີ ທີ່ຕ້ອງມີການອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງ, ເຈົ້າຂອງໄດ້ອະນຸຍາດ ຫຼື ມີການໃຫ້ອະນຸຍາດ ຕາມຄຳສັ່ງແລ້ວ ສຳລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 64 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ການນຳໃຊ້ບັນດາສິ່ງປະດິດ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນລຳເຮືອ, ເຄື່ອງຈັກ, ເຄື່ອງຍົກ, ໜ່ວຍເກຍ ແລະ ເຄື່ອງອຸປະກອນອື່ນ ຢູ່ເທິງລຳເຮືອ ຂອງຕ່າງປະເທດ, ເມື່ອເຮືອດັ່ງກ່າວເຂົ້າມານ່ານນ້ຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ ໂດຍມີເງື່ອນໄຂວ່າ ສິ່ງປະດິດດັ່ງກ່າວຖືກນຳໃຊ້ໃນປະເທດນີ້ ສະເພາະສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮືອພຽງຢ່າງດຽວ;
5. ການນຳໃຊ້ສິ່ງປະດິດຕ່າງໆ ທີ່ປະກອບເປັນສິດທິບັດ ໃນການສ້າງ ຫຼື ການຂັບເຄື່ອນເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ, ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຫຼື ຂອງອຸປະກອນຂອງເຮືອບິນ ຫຼື ຂອງຍານພາຫະນະທາງບົກ ດັ່ງກ່າວ ເມື່ອເຮືອບິນ ຫຼື ຍານພາຫະນະທາງບົກເຫຼົ່ານັ້ນ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ເປັນການຊົ່ວຄາວ ຫຼື ໂດຍສຸກເສີນ;
6. ຂໍ້ຈຳກັດ ຫຼື ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 121 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດສິດໃນພັນພືດໃໝ່

ການລະເມີດສິດໃນພັນພືດໃໝ່ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດໃນພັນພືດ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະການປົກປ້ອງ;
2. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນຂໍ້ 1 ຂອງວັກນີ້ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ແຕ່ບໍ່ຈ່າຍຄ່າຕອບແທນໃຫ້ເຈົ້າຂອງສິດ ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງການອະນຸຍາດ ຫຼື ລະເມີດເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງຂອງການອະນຸຍາດ;
3. ນຳໃຊ້ຊື່ພັນພືດ ກັບພັນພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍມີຊື່ພັນພືດ ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບຊື່ພັນພືດໃໝ່ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມດຽວກັນ ທີ່ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ;
4. ນຳໃຊ້ຊື່ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ກັບພັນພືດທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 82 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດໃນຜົນ ຜິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 86 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດໃນສ່ວນຂະຫຍາຍພັນ ຫຼື ຜົນເກັບກ່ຽວສິ້ນສຸດລົງຕາມ ມາດຕາ 87 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ການກະທຳ ເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຈຳກັດ ເພື່ອສາທາລະນະປະໂຫຍດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນ ມາດຕາ 90 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ສິດຂອງນັກປັບປຸງພັນພືດ ຖືກສານຕັດສິນໃຫ້ເປັນໂມຄະ ຕາມມາດຕາ 88 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ໃນເວລາສິ້ນສຸດການອຸທອນ;
5. ການຍົກເລີກສິດ ຕາມມາດຕາ 89 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 122 (ປັບປຸງ) ການລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ

ການລະເມີດ ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການກະທຳໃດໜຶ່ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 102 ຫຼື 111 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ຫຼົບຫຼີກຈາກມາດຕະການທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງ ໃນການນຳໃຊ້ສິດຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ທີ່ຈຳກັດການກະທຳທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສະແດງ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດການບັນທຶກສຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຕາມກົດໝາຍ ໃນການສະແດງ ຫຼື ການບັນທຶກການສະແດງ;
3. ກະທຳໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ສາມາດຮູ້ໄດ້ວ່າ ການກະທຳນັ້ນ ຈະພາໃຫ້ເກີດການ ລະເມີດລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:
   3.1. ຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
   3.2. ແຈກຢາຍ, ນຳເຂົ້າເພື່ອແຈກຢາຍ, ກະຈາຍສຽງ-ແຜ່ພາບ, ສື່ສານ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ສະແດງ, ສຳເນົາການສະແດງ ຫຼື ບັນທຶກສຽງ ໂດຍທີ່ຮູ້ວ່າຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງສິດທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ຖືກຖອນ ຫຼື ດັດແປງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ບັນທຶກ ຫຼື ເຜີຍແຜ່ລາຍການຜ່ານສັນຍານດາວທຽມ ທີ່ເຂົ້າລະຫັດ ຫຼື ບໍ່ເຂົ້າລະຫັດ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ມາດຕາ 123 (ປັບປຸງ) ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ

ການແຂ່ງຂັນ ທີ່ຂັດກັບທຳນຽມປະຕິບັດດ້ວຍຄວາມສຸດຈະລິດ ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ.

ການກະທຳທີ່ຖືວ່າເປັນການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ເກືອດຫ້າມ ມີດັ່ງນີ້:

1. ນຳໃຊ້ ທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ຊື່ຂອງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການຜະລິດ ຫຼື ຜູ້ຄ້າຂາຍ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
2. ສ້າງຄວາມສັບສົນ ດ້ວຍວິທີການໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
3. ກ່າວຫາໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ເພື່ອທຳລາຍຄວາມໜ້າເຊື່ອຖືຂອງ ວິສາຫະກິດ, ສິນຄ້າ ຫຼື ກິດຈະກຳທາງດ້ານອຸດສາຫະກຳ ຫຼື ການຄ້າຂອງຄູ່ແຂ່ງ;
4. ໃຊ້ສິ່ງຊີ້ບອກ ຫຼື ກ່າວຫາ ຊຶ່ງພາໃຫ້ສາທາລະນະຊົນເຂົ້າໃຈຜິດ ຕໍ່ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ, ປະເພດ, ຂະບວນການຜະລິດ, ຄຸນລັກສະນະ, ແທດເໝາະກັບຈຸດປະສົງ ຫຼື ປະລິມານຂອງສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 124 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ

ສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ແມ່ນ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ລວມທັງການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຄືກັນກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ຫຼື ການຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ບໍ່ສາມາດຈຳແນກຄວາມແຕກຕ່າງລັກສະນະສະເພາະ ກັບເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບການຈົດທະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຈະຖືວ່າເປັນການລະເມີດສິດຂອງເຈົ້າຂອງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການສ້າງ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 125 (ປັບປຸງ) ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ

ສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ແມ່ນ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ທີ່ສຳເນົາຜົນງານທີ່ມີລິຂະສິດ ຫຼື ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຊຶ່ງການສຳເນົາດັ່ງກ່າວ:

1. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຜູ້ຖືສິດ ຫຼື ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງຖືກຕ້ອງຈາກເຈົ້າຂອງສິດ ໃນປະເທດທີ່ມີການຜະລິດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ເຮັດຂຶ້ນໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຈາກຜົນງານໃດໜຶ່ງ ລວມທັງ ການໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເພື່ອບັນທຶກສຽງ-ພາບ ຂອງຜົນງານທາງດ້ານຮູບເງົາ ຢູ່ໃນໂຮງຮູບເງົາ.

ການຜະລິດ, ການຂາຍ, ການສະເໜີຂາຍ, ການໂຄສະນາ, ການຕະຫຼາດ, ການສົ່ງອອກ ຫຼື ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ລະເມີດລິຂະສິດ ຖືວ່າເປັນການລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ພາກທີ VII
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການດໍາເນີນຄະດີ ແລະ ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ

ໝວດທີ 1
ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 126 (ປັບປຸງ) ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ສາມາດດໍາເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະນີປະນອມ;
2. ການໄກ່ເກ່ຍ;
3. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
4. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
5. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
6. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 127 ການປະນີປະນອມ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດປະນີປະນອມກັນ ກ່ຽວກັບ ການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ການຕົກລົງຈາກການປະນີປະນອມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງການເຮັດສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຂໍ້ຜູກພັນໃນສັນຍາ ແລະ ນອກສັນຍາ.

ມາດຕາ 128 (ປັບປຸງ) ການໄກ່ເກ່ຍ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດເລືອກເອົາຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ດ້ວຍການໄກ່ເກ່ຍ ໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 129 (ປັບປຸງ) ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາທາງດ້ານບໍລິຫານຜ່ານການປະນີປະນອມ ແລະ ການໄກ່ເກ່ຍ, ລວມທັງ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນ ຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ, ພັນພືດໃໝ່ ແລະ ການແຈ້ງຂໍ້ມູນລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ສຳລັບ ວິທີການ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາທາງດ້ານບໍລິຫານ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 130 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ລັດຖະການພາສີ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍແດນ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ຂັ້ນຕອນການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຊາຍແດນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 131 ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໄດ້ທຸກເວລາ ເພື່ອໃຫ້ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 132 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 133 ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ຫຼື ສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 2
ການດຳເນີນຄະດີ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ມາດຕາ 134 ການດຳເນີນຄະດີກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາຂອງຕົນ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອດຳເນີນຄະດີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 135 (ປັບປຸງ) ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍ

ຜູ້ຖືກເສຍຫາຍໃນຄວາມໝາຍຂອງມາດຕາ 134 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແມ່ນເຈົ້າຂອງຊັບສິນທາງປັນຍາ, ສະຫະພັນ ຫຼື ສະມາຄົມ ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ບັນດາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ຄ້າຂາຍ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງລິຂະສິດແບບລວມໝູ່ ຫຼື ຜູ້ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ມາດຕາ 136 ສິດອຳນາດຂອງສານປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ສານປະຊາຊົນ ມີສິດອຳນາດຕັດສິນຄະດີ ກ່ຽວກັບການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດຳເນີນຄະດີອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 137 (ປັບປຸງ) ຫຼັກຖານພິເສດສຳລັບການດຳເນີນຄະດີ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ

ໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ການລະເມີດສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ກ່ຽວກັບກຳມະວິທີ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ຊຶ່ງບຸກຄົນອື່ນທີ່ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຂອງສິດທິບັດ ຫຼື ເຈົ້າຂອງອະນຸສິດທິບັດຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ກ່ຽວ ໄດ້ຜະລິດ ສິນຄ້າ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນຄືກັນ ຈະຖືວ່າຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວໄດ້ມາຈາກກຳມະວິທີທີ່ໄດ້ຮັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ; ແຕ່ໃນການສະໜອງຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ແຕະຕ້ອງເຖິງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ໃນການປົກປ້ອງຄວາມລັບດ້ານການຜະລິດ ແລະ ທຸລະກິດຂອງຈຳເລີຍ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານທາງວັນນະກຳ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຖືວ່າ ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ ແລະ ມີສິດໃນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ. ເນື້ອໃນຂອງວັກນີ້ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ລວມທັງກໍລະນີທີ່ຊື່ໃນຜົນງານເປັນນາມປາກກາ ຊຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ສົງໄສອັນໃດ ກ່ຽວກັບຊື່ແທ້ຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຜົນງານບໍ່ໄດ້ບົ່ງບອກຊື່ ແລະ ບໍ່ໃສ່ນາມປາກກາ, ນອກຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕານີ້, ຜູ້ເຜີຍແຜ່ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານ ຈະຖືວ່າເປັນຕົວແທນຂອງເຈົ້າຂອງຜົນງານ ແລະ ຈະມີສິດປົກປ້ອງ ແລະນຳໃຊ້ສິດຂອງເຈົ້າຂອງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ. ການກຳນົດໃນວັກນີ້ຈະບໍ່ນຳໃຊ້ ໃນເວລາເຈົ້າຂອງຜົນງານເປີດເຜີຍຊື່ແທ້ ແລະ ຮຽກຮ້ອງສິດໃນການເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານດັ່ງກ່າວຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຊື່ໃນຜົນງານຮູບເງົາ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເປັນເຈົ້າຂອງຜົນງານ ແລະມີສິດດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຫຼັກຖານກົງກັນຂ້າມ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ຝ່າຍໃດໜຶ່ງຫາກສະເໜີຫຼັກຖານທີ່ພຽງພໍ ກ່ຽວກັບ ການຮ້ອງຟ້ອງຂອງຕົນ ແລະ ຫຼັກຖານນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ຍັງຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງຄູ່ກໍລະນີ, ສານປະຊາຊົນ ມີສິດສັ່ງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ສະໜອງຫຼັກຖານ ແຕ່ຕ້ອງຮັບປະກັນການຮັກສາຄວາມລັບ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ໃນກໍລະນີທີ່ຄູ່ກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຫາກມີເຈດຕະນາປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພາຍໃນເວລາທີ່ສານປະຊາຊົນກຳນົດໃຫ້ ຫຼື ຂັດຂວາງຂັ້ນຕອນການນຳໃຊ້ສິດ, ສານປະຊາຊົນ ສາມາດຕັດສິນຄະດີດັ່ງກ່າວ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສະເໜີ ລວມທັງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳອ້າງຂອງຄູ່ກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງລົບ ຈາກການປະຕິເສດຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ແຕ່ຕ້ອງໃຫ້ຄູ່ກໍລະນີ ໄດ້ຊີ້ແຈງຄຳອ້າງ ຫຼື ຫຼັກຖານ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ອ້າງວ່າການກະທໍາທີ່ເປັນການລະເມີດ ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນໃນວັກ 2 ຂອງມາດຕາ 120 ຫຼື ການແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທໍາ ຂອງມາດຕາ 123 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງພິສູດການກ່າວອ້າງດັ່ງກ່າວ. ຂໍ້ບັນຍັດນີ້ ແມ່ນໃຫ້ນໍາໃຊ້ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກະທໍາທີ່ເປັນການລະເມີດສິດໃນພັນພືດໃໝ່ , ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຫຼື ການລະເມີດອື່ນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການລະເມີດສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ຈະຖືກກໍານົດບົນຫຼັກຖານ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສິ່ງທີ່ຖືກອ້າງວ່າລະເມີດນັ້ນ ກວມເອົາ ຫຼື ນໍາໃຊ້ ແຕ່ລະອົງປະກອບຂອງຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດໃນສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ອ້າງວ່າຖືກລະເມີດເທົ່ານັ້ນ. ການລະເມີດຈະບໍ່ຕົກໄປດ້ວຍການເພີ່ມອົງປະກອບໃນສິ່ງທີ່ຖືກອ້າງວ່າລະເມີດ ຫຼື ການມີຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດໃນສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກລະເມີດ.

ໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ທີ່ອ້າງວ່າມີການລະເມີດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ເຄື່ອງໝາຍລວມໝູ່ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງນັ້ນ ໂຈດຕ້ອງນໍາສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ມາສະເໜີ:

1. ເຄື່ອງໝາຍ ທີ່ມີຮູບຊົງ, ການອອກສຽງ ຫຼື ຄວາມໝາຍ ຄ້າຍຄືກັນ;
2. ເຄື່ອງໝາຍ ກ່ຽວກັບ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການແບບດຽວກັນ, ຄ້າຍຄືກັນ ຫຼື ພົວພັນກັນ;
3. ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງໝາຍດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າ ຈະສ້າງຄວາມສັບສົນ ຫຼື ຫຼອກລວງຜູ້ຊົມໃຊ້ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສິນຄ້າ, ການອຸປະຖໍາ ຫຼື ຄຸນລັກສະນະຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຫຼື ຊີ້ບອກໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງວ່າ ມີການພົວພັນລະຫວ່າງ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງໂຈດກັບສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການຂອງຈໍາເລີຍ.

ມາດຕາ 138 (ປັບປຸງ) ການເປັນໂມຄະ ແລະ ການຍົກເລີກ ຫຼື ລຶບລ້າງ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດຂອງສານປະຊາຊົນທີ່ບອກວ່າ ການຂໍຮັບສິດທິບັດ, ອະນຸສິດທິບັດ, ການຈົດທະບຽນ_ແບບອຸດສາຫະກໍາ, ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ແບບຜັງວົງຈອນລວມ ຫຼື ການຈົດທະບຽນປົກປ້ອງພັນພືດໃໝ່ ເປັນໂມຄະແລ້ວ, ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງຍົກເລີກ ຫຼື ລຶບລ້າງ ຊັບສິນທາງປັນຍາດັ່ງກ່າວ. ສໍາລັບສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດນັ້ນ ຄໍາຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກໍານົດລະອຽດຂໍ້ຮຽກຮ້ອງສິດ ໃນສິດທິບັດ ຫຼື ອະນຸສິດທິບັດ ທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າເປັນໂມຄະ.

ມາດຕາ 139 ການແກ້ໄຂທາງແພ່ງ

ໃນການດໍາເນີນຄະດີ ໂຈດສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນພິຈາລະນາ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ຈໍາເລີຍ ຢຸດເຊົາການລະເມີດ;
2. ໃຫ້ໂຈະການແຈ້ງພາສີ;
3. ໃຫ້ຍຶດສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການນໍາເອົາສິນຄ້າ ດັ່ງກ່າວເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ ລວມທັງສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ທີ່ນໍາເຂົ້າເພື່ອສົ່ງອອກຕໍ່ໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການແຈ້ງພາສີ;
4. ອອກຄໍາຕັດສິນບອກວ່າມີການລະເມີດ;

5. ໃຫ້ຈຳເລີຍ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຢ່າງເໝາະສົມ;
6. ໃຫ້ຈຳເລີຍທົດແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ລວມທັງຄ່າວ່າຄວາມຂອງຕົນ;
7. ໃຫ້ທຳລາຍ ແລະ ກຳຈັດສິນຄ້າ ທີ່ຖືກຕັດສິນວ່າມີການລະເມີດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ;
8. ໃຫ້ກຳຈັດວັດຖຸ ແລະ ອຸປະກອນ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ທີ່ລະເມີດສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຜະລິດອີກເທື່ອໃໝ່.

ໃນການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຂໍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 7 ແລະ 8 ເທິງນີ້ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງຊັ່ງຊາຄວາມເໝາະສົມ ລະຫວ່າງ ຄວາມຮ້າຍແຮງຂອງການລະເມີດ ແລະ ການແກ້ໄຂ ລວມທັງ ຜົນປະໂຫຍດຂອງບຸກຄົນທີສາມ.

ສຳລັບສິນຄ້າປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້ານັ້ນ ການນຳເອົາເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍອອກພຽງຢ່າງດຽວ ເປັນການບໍ່ພຽງພໍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສິນຄ້າເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກຄືນ.

ມາດຕາ 140 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ

ສານປະຊາຊົນ ເປັນຜູ້ກຳນົດຄ່າໃຊ້ແທນ ຢ່າງພຽງພໍໃຫ້ໂຈດ ຕາມຄວາມເສຍຫາຍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລະ ເພື່ອສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ຈຳເລີຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການລະເມີດ, ນອກຈາກນີ້ ສານປະຊາຊົນ ກໍຍັງສາມາດສັ່ງໃຫ້ຈ່າຍຜົນກຳໄລ ແລະ ຄ່າໃຊ້ແທນ ເຖິງວ່າຈຳເລີຍບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ແຕ່ຮູ້ ຫຼື ມີເຫດຜົນທີ່ຈະຮູ້ວ່າເປັນການລະເມີດ.

ມາດຕາ 141 ສິດໃນການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ເມື່ອມີການລະເມີດທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂຈດສາມາດຂໍໃຫ້ສານສັ່ງໃຫ້ຈຳເລີຍ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ຕົນ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຜະລິດ ແລະ ການແຈກຢາຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ພ້ອມທັງວົງຈອນການແຈກຢາຍ.

ມາດຕາ 142 ການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຈຳເລີຍ

ຈຳເລີຍ ສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາໃຫ້ໂຈດທີ່ໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການ ແລະ ສວຍໃຊ້ຂັ້ນຕອນການບັງຄັບໃຊ້ສິດຂອງໂຈດ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຕົນ ຈາກການສວຍໃຊ້ສິດດັ່ງກ່າວ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ແລະ ຄ່າວ່າຄວາມຂອງທະນາຍຄວາມຕົນ.

ມາດຕາ 143 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາອອກມາດຕະການຊົ່ວຄາວແບບມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນການ ເພື່ອ:

1. ສະກັດກັ້ນການລະເມີດສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ;

2. ສະກັດກັ້ນ ການນຳເອົາສິນຄ້າທີ່ລະເມີດສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເຂົ້າສູ່ວົງຈອນການຄ້າ ລວມທັງສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ໃນທັນທີ ພາຍຫຼັງສິ້ນສຸດການແຈ້ງພາສີ;
3. ຮັກສາຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລະເມີດທີ່ຖືກກ່າວອ້າງ.

ມາດຕາ 144 ເງື່ອນໄຂການຮ້ອງຂໍມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ການຮ້ອງຂໍມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກຖານ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອໃຫ້ສານປະຊາຊົນເຊື່ອວ່າ ຜູ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງເປັນຜູ້ຖືສິດ ແລະ ສິດຂອງຕົນ ຖືກລະເມີດ ແລະ ການລະເມີດໃກ້ຈະເກີດຂຶ້ນ;
2. ເງິນຄ້ຳປະກັນທີ່ພຽງພໍ ຫຼື ສິ່ງຄ້ຳປະກັນອື່ນທີ່ມີມູນຄ່າທຽບເທົ່າ ເພື່ອປົກປ້ອງຈຳເລີຍ ແລະ ສະກັດກັ້ນການສວຍໃຊ້ສິດ;
3. ຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສາມາດຈຳແນກສິນຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປະຕິບັດມາດຕະການຊົ່ວຄາວ.

ມາດຕາ 145 ມາດຕະການຊົ່ວຄາວໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງຈຳເລີຍ

ໂຈດສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານປະຊາຊົນ ອອກມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຈຳເລີຍຊາບ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍສະເພາະອາດຈະມີຄວາມຊັກຊ້າ ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍທີ່ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ຕໍ່ຕົນ ຫຼື ເຫັນວ່າຫຼັກຖານກຳລັງຖືກທຳລາຍ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຝ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຊາບໃນທັນທີ. ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງພິຈາລະຈາຄືນ ແລະ ໃຫ້ສິດແກ່ຈຳເລີຍ ໃນການຊີ້ແຈງຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ ແລ້ວພິຈາລະນາຕັດສິນພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ເໝາະສົມວ່າ ມາດຕະການຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວ ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ, ຍົກເລີກ ຫຼື ໃຫ້ປະຕິບັດ.

ມາດຕາ 146 (ປັບປຸງ) ການພິຈາລະນາຄືນມາດຕະການຊົ່ວຄາວ

ອີງຕາມຄຳຮ້ອງຂໍຂອງຈຳເລີຍ ສານປະຊາຊົນ ຕ້ອງພິຈາລະນາ ການຍົກເລີກ ຫຼື ການຢຸດເຊົາ ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ທີ່ນຳໃຊ້ຕາມມາດຕາ 143 ແລະ 144 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຖ້າວ່າບໍ່ມີການພິຈາລະນາຕັດສິນໃນເນື້ອຄະດີ ພາຍໃນເວລາທີ່ສານປະຊາຊົນໄດ້ກຳນົດ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ຊາວວັນ ລັດຖະການ ຫຼື ສາມສິບເອັດວັນປະຕິທິນ ແລ້ວແຕ່ເວລາໃດຈະດົນກວ່າ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມາດຕະການຊົ່ວຄາວ ຖືກຍົກເລີກ ຫຼື ຢຸດເຊົາ ຍ້ອນການກະທຳ ຫຼື ບໍ່ກະທຳ ຂອງໂຈດ ຫຼື ພາຍຫຼັງໄດ້ຕັດສິນວ່າ ບໍ່ມີການລະເມີດ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການລະເມີດສິດຕໍ່ຊັບສິນ ທາງປັນຍາແລ້ວ ສານປະຊາຊົນກໍມີສິດພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ໂຈດໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເໝາະ ສົມທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ແກ່ຈຳເລີຍ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 147 (ປັບປຸງ) ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການກະທຳຜິດທາງອາຍາຕໍ່ຊັບສິນທາງປັນຍາ ແມ່ນການລະເມີດ ມາດຕາ 120, 121, 122, 123, 124 ແລະ/ຫຼື ມາດຕາ 125 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໂດຍເຈດຕະນາ.

ພາກທີ VIII
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ

ມາດຕາ 148 (ປັບປຸງ) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການເງິນ, ອົງການຕຸລາການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການອື່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
2. ພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 149 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ອອກລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
4. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
5. ຈົດທະບຽນ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ອອກ ຫຼື ລົບລ້າງໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນຊັບສິນທາງປັນຍາ ແລະ ອອກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດໜຶ່ງທີ່ດຳເນີນການບໍລິການທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
7. ແກ້ໄຂ_ຄຳສະເໜີ, ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານບໍລິຫານກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ;
8. ສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
9. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
10. ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 150 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າມາເປັນລະບຽບການ ແລະ ແຜນການຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ລະບຽບການ ແລະ ແຜນການຂອງຕົນ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມການມອບໝາຍຂອງ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ຄຳສະເໜີແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາເພື່ອລາຍງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນສູນກາງ;

~~4.~~5. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;

~~5.~~6. ປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

~~6.~~7. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂອບເຂດ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

~~7.~~8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;

~~8.~~9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

~~9.~~10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 151 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເມືອງ, ເທດສະບານ , ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນການ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໃຫ້ການບໍລິການວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
4. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ;
6. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ໃນຂອບເຂດ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ນະຄອນ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕໍ່ອົງການປົກຄອງ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 152 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບແລະໃຫ້ການຮ່ວມມື ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 153 ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ພະນັກງານ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ບໍ່ໃຫ້ມີພຶດຕິກໍາ ດັ່ງນີ້:

1. ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ປະລະໜ້າທີ່;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ ຫຼື ລໍາອຽງຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
3. ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງ;
4. ສວຍໃຊ້ຕໍາແໜ່ງ, ໜ້າທີ່, ສິດອໍານາດ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ຄອບຄົວ ຫຼື ຍາດພີ່ນ້ອງ;
5. ມີພຶດຕິກໍາອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາ

ມາດຕາ 154 (ປັບປຸງ) ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ອົງການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 148 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 155 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 156 ຮູບການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ

ການກວດກາ ວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ດໍາເນີນດ້ວຍສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມແຜນການປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ນອກແຜນການ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມແຜນການປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາ ທີ່ດໍາເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈໍາ ແລະ ມີກໍານົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາ ນອກແຜນການໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຊາບລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດການອກແຜນການເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈໍາເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ມາດຕາ 157 (ປັບປຸງ) ການກວດກາດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາຕາມຊາຍແດນ

ເພື່ອສະກັດກັ້ນການລະເມີດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ປະຈຳດ່ານຊາຍແດນ ມີສິດໂດຍໜ້າທີ່ (ex-officio) ໃນການກວດກາສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກ, ນຳເຂົ້າ, ຍຶດ ແລະ ກັກສິນຄ້າ ທີ່ລະເມີດເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ, ລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 158 ການກວດກາຂອງອົງການອື່ນ

ອົງການອື່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ IX
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 159 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຕົ້ນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຊັບສິນທາງປັນຍາ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 160 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ປະດິດສ້າງ ຫຼື ຜູ້ປະດິດຄິດແຕ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການປະດິດສ້າງ ຫຼື ປະດິດຄິດແຕ່ງ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 161 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຊັບສິນທາງປັນຍາ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ແລະ/ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 162 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າຕໍ່າກວ່າ 500.000 ກີບ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ຫຼື ກ່າວເຕືອນ.

ມາດຕາ 163 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 164 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບສິນທາງປັນຍາ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ດ້ວຍຄວາມບໍ່ລະມັດລະວັງເປັນຄັ້ງທີສອງ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກປັບໃໝ 1% ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດເປັນຄັ້ງທີສອງ ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ເປັນອາຈິນ ຈະຖືກປັບໃໝ 5% ຂອງມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍທີ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນໃນການລະເມີດແຕ່ລະຄັ້ງ.

ມາດຕາ 165 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 166 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກລະເມີດສິດຊັບສິນທາງປັນຍາ ເປັນຕົ້ນ ປອມແປງ, ຕົວະຍົວະຫຼອກລວງ, ແຂ່ງຂັນທີ່ບໍ່ເປັນທຳ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ຜະລິດ, ຂາຍສິນຄ້າປອມແປງເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ ຫຼື ລະເມີດລິຂະສິດ ແລະ ສິດກ່ຽວຂ້ອງກັບລິຂະສິດ ແລະ ການລະເມີດລະບຽບການອະນຸຍາດການປົກປ້ອງຊັບສິນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ພັນພືດໃໝ່ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມປະມວນກົດໝາຍອາຍາ.

ມາດຕາ 167 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 165 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດອາດຈະໄດ້ຮັບໂທດເພີ່ມເຊັ່ນ: ໂຈະ, ຖອນໃບອະນຸຍາດ ດຳເນີນກິດຈະການ, ຮິບສິນຄ້າ, ຊັບສິນ ແລະ ພາຫະນະອຸປະກອນທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳຜິດ ຕາມການຕັດສິນຂອງສານ.

ພາກທີ X
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 168 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 169 (ປັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສິບຫ້າ ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຊັບສິນທາງປັນຍາ ສະບັບເລກທີ 38/ສພຊ, ວັນທີ 15 ພະຈິກ 2017.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ